

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200057

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕನಕೋರ್ಣಾಜನ

(ಯವನಪುರಾಣಕಥಾವಳಿ-೧)

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಎಂ. ಎ.,
ಅವರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದುದು,

ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರೆಸ್, ಮೈಸೂರು.

೧೯೨೯

All Rights Reserved. ಕೆ. ಎ. ಚೌರಪ್ಪ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್,
ಕ್ರಯಂ—ಪುಸ್ತಕ ನ್ಯಾಪಾರಿಗಳು,
ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಪೀಠಿಕೆ.

ಅಂಗ್ಲೇಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ “ ದಿ ಗೋಲ್ಡನ್ ಫ್ಲೀಸ್ ”
(The Golden Fleece) ಎಂಬ ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಈ
ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಇಂತಹ ಹಲವು
ಯವನಪುರಾಣಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಬಾಲಕಬಾಲಿಕೆಯರು
ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಓದುವರು. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಇಂತಹ ಕಥೆ
ಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯ
ಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಮಧೇಯಗಳನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಗೊಡಿಸಿ ಈಗ ಈ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಕರ್ಣಾಟಕ
ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು,
೬-೩-೧೯೨೪. }

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.

ಸೂಚನೆ :—

ಈ ಮುದ್ರಣದ ಪ್ರತಿಗಳ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆಯ ಅಫೀಸಿನ ಮುದ್ರೆಯೂ ಅಫೀಸ್ ಮ್ಯಾನೇಜರನ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳೂ ಇರುವವುಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿ ಗ್ರಾಹಕರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದೆ.

ಮೈಸೂರು,
೧೦—೪—೧೯೨೯. }

ಮ್ಯಾನೇಜರ್,
ಕರ್ಣಾಟಕಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಅಫೀಸು,

ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಜನ.

ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಜೀಸನ್ನಿನ ಬಾಲ್ಯವು.

“ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಜನ” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ “ಅಬ್ಬಬ್ಬ ! ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು ! ಇಂತಹ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ? ” ಎಂದು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ‘ಕನಕ’ ಎಂದರೆ ಚಿನ್ನ ; ‘ಉರ್ಣಾ’ ಎಂದರೆ ಉಣ್ಣೆ ; ‘ಆರ್ಜನ’ ಎಂದರೆ ಸಂಪಾದನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರಿಗೆ “ಚಿನ್ನದ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು” ಎಂದು ಅರ್ಥವು.

೧. ಈಗ ಮೂರುಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗ್ರೀಸ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶೂರರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು. ಆ ಶೂರರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಜೀಸಕ್ ಎಂಬಾತನು ಚಿನ್ನದ ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುವುದು.

೨. ಗ್ರೀಸಿನ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವಾದ ಥೆಸಲಿ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಐಯಾ ಲ್ಯಾಸ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣವಿದ್ದಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏಸಕ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ರಾಜನು ಸುಖವಾಗಿ ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಪೀಲಿಯಾಸ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಬಲತಮ್ಮನೂ, ಜೀಸಕ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಮಗನೂ ಇದ್ದರು. ಪೀಲಿಯಾಸನು ಬಹಳ ಆಶಾಪರನು, ಕುತಂತ್ರಿಯು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಏಸನ್ನನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಕೂಡಲೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪೀಲಿಯಾಸನೊಡನೆ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಪೀಲಿಯಾಸನು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ “ ಮುಂದಿನ ಮಾತು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡುವ ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಆ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು.

೪. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೈರೇ* ಎಂಬೊಬ್ಬ ಗುರುವಿದ್ದನು. ಇವನು ಒಹಳ ವಿಲಕ್ಷಣವುರುಷನು : ಇವನಿಗೆ ನಡುವಿನಿಂದ ಕೆಳಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಕುದುರೆಯ ಆಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಉಳಿದ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯನ ಆಕೃತಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು. ರೂಪವು ಹೀಗೆ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಇವನ ಜ್ಞಾನವು ಅಪಾರವಾಗಿದ್ದಿತು : ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದುವು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ಮರಣವುಂಟಾಗಬಾರದೆಂಬ ಒಂದು ವರವನ್ನೂ ಇವನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ, ಪೈರನ್ನಿನ ವಯಸ್ಸು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಇವನು ಎಷ್ಟೋಕಾಲದಿಂದ ಗ್ರೀಸಿನ ಅನೇಕ ಶೂರರಿಗೆ ಗುರುವಾಗಿದ್ದನು. ದೇವರು, ಗುರುಹಿರಿಯರು—ಇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯೂ, ದೀನರು, ಅನಾಥರು ದುರ್ಬಲರು—ಇಂತಹವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯೂ, ಸತ್ಯ, ಸಹನ, ಶೌರ್ಯ ಪರಸ್ಪರಪ್ರೀತಿ—ಇತ್ಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಪೈರನ್ನನು ಬಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಓದುವರಹಗಳನ್ನೂ, ಕಾಳಗಮಾಡುವುದು, ಬೇಟೆಯಾಡುವುದು, ಈಜುವುದು—ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಅಂಗಸಾಧನೆಗಳನ್ನೂ, ವೈದ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಮೊದಲಾದ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

೫. ಇವನ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಎಸ್ಕುಲೇಪಿಯಸ್ ಎಂಬವನು ನಮ್ಮ ಧನ್ವಂತರಿಯಂತೆ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ರೋಗಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಶಾಪದಿಂದ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬನನ್ನು † ಬದುಕಿಸಿದನಂತೆ! ಪೈರನ್ನಿನ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಾದ ಆರ್ಫಿಯಸ್ ಎಂಬವನು ನಮ್ಮ ತುಂಬುರನಾರದರಂತೆ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರೆ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಆಲಿಸುತ್ತ ತೆಪ್ಪನೆ ನಿಂತು

* ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೆಲವರು ಪೈರನ್ ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸುವರು.

† ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದವನು ಥೀಸಿಯಸ್ ಎಂಬವನ ಮಗನೆಂದೂ ಅವನು ತನ್ನ ರಥದ ಕುದುರೆಗಳು ಬೆದರಿ ರಥವನ್ನು ಕೆಡಬಹುದಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದನೆಂದೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯು ಹೇಳುವುದು. “ ಯವನಮಹಾವೀರಚರಿತ ” ಯ ೧೫ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ.

ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುವಂತೆ! ಹೊಳೆಗಳೂ ಸಹ ಹರಿಯದೆ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುವಂತೆ! ಒಣಮರಗಳೂ ಮರಳಿ ಚಿಗುರುತ್ತಿದ್ದುವೆಂದು ಹೇಳುವರು! ಖೈರನ್ನಿನ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಹೀಗೆಯೇ ಕೆಲಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕುಶಲರಾಗಿದ್ದರು.

೬. ಐಯಾಲಕ್ಕಾಸ್ ರಾಜ್ಯವು ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ವಶವಾಗುತ್ತಲೇ, ಏಸನ್ನನು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಇನ್ನೂ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಖೈರನ್ನಿನ ಬಳಿಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ತಾನು ತಲೆಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇರೊಂದು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೇಸನ್ನನು ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದಲೂ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೂ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತು, ಕೆಲವು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಪುಣನಾದನು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯು ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಯೌವನದಶೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಒದಗಿತೆಂದು ಖೈರನ್ನನು ತಿಳಿದು, ಜೇಸನ್ನಿನ ತಂದೆಯು ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಆತನು ತನ್ನ ಬಲತಮ್ಮನ ದ್ರೋಹಚಿಂತನೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನೂ, ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಧರ್ಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಅನುಮತಿಯನ್ನೂ, ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನೂ ಪಡೆದು, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಐಯಾಲಕ್ಕಾಸನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟನು.

೭. ಹೀಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಜೇಸನ್ನನು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನೂ, ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಟಿಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಚಿರತೆಯ ಚರ್ಮವೊಂದನ್ನು ಹೊದೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪಾದುಕೆಗಳು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಚಿನ್ನದ ದಾರಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೈತರು ಕಂಡು, ಅವನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದನೆಂದು ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಿಮಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡರು.

ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಜೇಸನ್ನಿನ ಪ್ರಯಾಣ.

ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊರೆತವು ಕೇಳಬಂದಿತು. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಈ ಮೊರೆತವು ಒಂದು ಹೊಳೆಯದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮತ್ತೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ ಆ ಹೊಳೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆದರ ಈಚೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಯು ಕೋಗಿಲೆಯ ಆಕಾರದ ಹಿಡಿಯಿದ್ದ ಒಂದು ಊರುಗೋಲನ್ನು ಊರಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಉಡವೆಲ್ಲಾ ಹರಿದು ಚಿಂದಿಚಿಂದಿ ಯಾಗಿದ್ದಿತು; ಚರ್ಮವೆಲ್ಲಾ ಸುಕ್ಕುಸುಕ್ಕಾಗಿದ್ದಿತು; ಧ್ವನಿಯು ಕೃಶವಾಗಿಯೂ, ಬೆನ್ನು ಗೂನಾಗಿಯೂ, ಕೈಕಾಲುಗಳು ಬಡಕಲಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಅವಳು ಆಗಾಗ ಕೆಮ್ಮುತ್ತಲೂ ನರಲುತ್ತಲೂ, 'ಉಸ್! ಅವ್ವಾ!' ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

೯. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನಿನ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿತು. ಅವನು ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಅಜ್ಜಮ್ಮಾ! ಈ ಹೊಳೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ ನರಲುತ್ತು ಇದ್ದೀಕೆ ಒಬ್ಬಳೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವೆ? ನಿನಗೆ ಸನ್ನಿಂದೇನಾದರೂ ಸಹಾಯವಾಗ ಬೇಕೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಮುದುಕಿಯು "ಮಗೂ! ನಾನು ಆಚೆಯ ದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗವ್ವಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ?" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಂದ ಐಯಾಲ್ವಾಸ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ತಾನೂ ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟಬೇಕಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟನು.

೧೦. ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಎರಡು ಈಟಿಗಳ ಸಾಹಾಯ್ಯದಿಂದ ಹೊಳೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಕೆಲವು ಹಜ್ಜಿಗಳನ್ನು ಇಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಹೊಳೆಯ ರಭಸವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಮೇಲ್ಗಡೆಯಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಗಿಡಗಳು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಲು ಹೊಳೆಯ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡಮರವು ಬುಡಸಹಿತವಾಗಿ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದು, ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತು. ಇದನ್ನು

ಜೇಸನ್ನನು ಕಂಡರೂ, ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆ ವಿಪತ್ತಿ ನಲ್ಲಿಯೂ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮುದುಕಿಯು “ಅಯ್ಯೋ! ಹೋದೆ! ಹೋದೆ!” ಎಂದು ಅರಚುತ್ತಾ ಜೇಸನ್ನನ ಕತ್ತನ್ನು ಮತ್ತೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. ಇದರಿಂದ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಉಸಿರುವಿಡು ವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾಬಂದಿತು. ಆದರೂ ಅವನು “ಅಜ್ಜಮ್ಮಾ! ಹೆದರಬೇಡ! ಇಗೋ, ಆಜೆಯ ದಡವು ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು” ಎಂದು ಧೈರ್ಯಹೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

೧೧. ದಡದಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಕೂಡಲೆ ಮುದುಕಿಯು ತಟ್ಟನೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ದುಮಿಕಿ ಜೇಸನ್ನಿ ನೊಡನೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾಡರೂ ಆಡದೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿ ದ್ದಳು. ಇದರಿಂದ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ವ್ಯಸನವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ; ಅವನು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಸತ್ಪುರುಷರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಸಾಧನೆಯಿಂದಲೇ ಪರಮತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಷ್ಟೆ! ಇನ್ನು ಎರಡು ಹಜ್ಜೆ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವನು ಏತಕ್ಕೋ ಮುದುಕಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಆದರೆ ಆಗ ಮುದುಕಿಯು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಯಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಸ್ತ್ರೀಯು ಕಂಡುಬಂದಳು. ಅವಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸವಿಲು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಆಕೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಪ್ರಭೆಯು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ—ಆಕೆಯು ದೇವಾಧಿದೇವನಾದ ಜ್ಯೋತಿಸನ ಪತ್ನಿ ಹೀರಾದೇವಿಯೇ ಎಂದೂ, ಮುದುಕಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಳೆಂದೂ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಭಾವನೆಗಳು ತಲೆದೋರಿದುವು. ಆಗ ಆ ದೇವಿಯು “ಜೇಸಣ್ಣ! ನಿನ್ನ ಊಹೆಯು ಸರಿ; ನಾನು ಹೀರಾದೇವಿಯೇ ಅಹುದು. ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಟ್ಟನೆ ಮಾಯವಾದಳು.

೧೨. ದೇವಿಯ ಈ ವರಕ್ಕಾಗಿ ಜೇಸನ್ನನು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಐಯಾಲಕ್ಕಾಸ್ ಪಟ್ಟಣದ ಗೋವುರಗಳು ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿ ದುವು. ಆಗ ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಇನ್ನು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನೊಳ

ಗಾಗಿ, ಆ ರಾಜಧಾನಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಬ್ಬದ ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದಾನೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಜೀಸನ್ನನೂ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅತ್ತಕಡೆ ಹೊರಟನು.

ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ತಂದೆಮಕ್ಕಳ ಭೇಟಿ.

ಪುರಜನರು ಜೀಸನ್ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ, “ಅಗೋ! ಅಗೋ! ಒಂಟಿ ಕೆರದವನು!” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಒಂದು ಸಲ ಜೀಸನ್ನಿನ ಪಾದವನ್ನೂ, ಮತ್ತೊಂದುಸಲ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರ ಮುಖಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅದೇಕೆ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಜೀಸನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವನು ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪ್ರವಾಹದ ರಭಸದಿಂದ ಅವನ ಒಂದು ಪಾದುಕೆಯು ಕಳಚಿ ಜಿದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ತನ್ನ ವಶವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಎಂಬ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಜೀಸನ್ನನು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಒಂದು ಮರವು ಪೀಲಿಯಾಸನ್ನು ಕುರಿತು “ಒಂಟಿ ಹಾವುಗೆಯವನಿಂದ ರಾಜ್ಯಚ್ಯುತನಾಗುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿತು. ಒಂಟಿಕೆರವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿದ್ದ ಜೀಸನ್ನನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಭವಿಷ್ಯ ತ್ಯೂಚನೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದಲೇ.

೧೪. ಜೀಸನ್ನನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಜನರ ಸಂದಣಿಯ ಹೆಜ್ಜೆಲು, ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಕಡೆ ಹೋಗಲಾರದಂತಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಜೀಸನ್ನನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನಗೆ ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಡೆ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ, ಒಂದು ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಹೋಮಧೂಮವು ಆಕಾಶದಕಡೆಗೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಜೀಸನ್ನನು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ

ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಯಜ್ಞವೇದಿಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಶುವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಯಜ್ಞಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಹೀಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಒಂಟಿಕೆರದವನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ, ಪೀಲಿಯಾಸಿಗೆ ಭಯವೂ ಕೋಪವೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದುವು.

೧೫. ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಒಂಟಿಕೆರದವರು ಯಾರೂ ಬರಲೇಕೂಡದೆಂದು ಪೀಲಿಯಾಸನು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆರದ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದುವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದನು. ಯಾವ ಆಸ್ಥಾನಿಕನ ಮೆಟ್ಟುಗಳಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸವೆದುಹೋದುವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಹೊಸಕೆರದ ಜೊತೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಒಂಟಿಹಾವುಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಜೀಸನ್ನನು ಬಂದುದೇ ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಕೋಪಭಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವು.

೧೬. ಪೀಲಿಯಾಸನು ಕುತಂತ್ರಿಯೆಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ಜೀಸನ್ನನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ಪೀಲಿಯಾಸನು ತನ್ನ ಭಯಕೋಪಗಳನ್ನು ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು, ನಸುನಗುತ್ತ “ಯಾರವ್ವಾ, ನೀನು?” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಎಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳು ಒದಗಿದರೂ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಬಾರದೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಜೀಸನ್ನನು, ಪೀಲಿಯಾಸನ್ನು ಕುರಿತು “ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಏಸೆ; ನಾನು ಜೀಸೆ. ಈ ಐಯಾಲಾನ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈಗ ದೊರೆ ಯಾಗಿರುವ ಪೀಲಿಯಾಸಿನಂತೆ ನೀನು ತೋರುತ್ತೀಯೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆಗಿರಬಹುದೋ ಅದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಪೀಲಿಯಾಸನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಳಮುಳನೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಪತಾಪಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತೋರ್ಪಡಿಸದೆ “ಜೀಸೆ! ಈ ಹೊತ್ತು ಇಷ್ಟು ಮದಿನವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗೂ! ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡದೆ ಇಷ್ಟು ದಿವಸವೂ ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಲಿದ್ದೆನು. ನೀನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತುಹೋದೆಯೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಮ್ಮ

ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನೀನು ಜೀವಸಹಿತನಾಗಿರುವೆ. ಬಾರವ್ವಾ! ಬಹಳದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ನೀನು ದಣಿದುಹೋಗಿದ್ದೀಯೆ. ನಡೆ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ತನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಗಿದ್ದಂತೆ ನಟಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಜೇಸನ್ನನ್ನೂ ತನ್ನ ರಥದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

೧೭. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಗೌರವಸಬೇಕೆಂದು ಪೀಲಿಯಾಸನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಔತನವನ್ನು ವರ್ಷಡಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸೊಗಸಾದ ಉಡವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕವನಗಳನ್ನು ರಮ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತ ಕವಿಗಳು ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಗೆಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನೂ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಚಾರಕರು ತಂದು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎತ್ತಕಡೆ ನೋಡಿದರೂ ಆ ಸಭಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವು ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

೧೮. ಪೀಲಿಯಾಸನು ಮುಖ್ಯಾತಿಥಿಯಾದ ಜೇಸನ್ನನ್ನೂ, ತನ್ನ ಪುತ್ರ ಪುತ್ರಿಯರನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಸವಾಗಿ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಆತನಿಂದ ತಾನು ಕಲಿತಿದ್ದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಆತ್ಮಂತವಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ ಪೀಲಿಯಾಸನು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು “ಅದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯೆ! ನಿನಗೆ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗಿದೆಯೋ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವೆನು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡುವ! ಉತ್ತರಕೊಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಜೇಸನ್ನಾದರೋ ಪೀಲಿಯಾಸನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ “ಅದಕ್ಕೇನು? ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತರಹೇಳುವೆನು” ಎಂದನು. ಆಗ ಪೀಲಿಯಾಸನು “ಮಗೂ! ನಿನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಒಬ್ಬ ಶತ್ರುವು ನಿನಗೆ ಒದಗಿರುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊ; ಅಂತಹ ವನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಲೋಕಾಪವಾದವಿಲ್ಲದಂತೆಯೂ ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಏನುಮಾಡುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಜೇಸನ್ನನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು

ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು ' ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ " ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶತ್ರುವಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡುಬರುವಂತೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡುವೆನು" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಪೀಲಿಯಾಸನು ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟವನಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಮತ್ತೂ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

೧೯. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಒಬ್ಬರಾದಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರಂತೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವೀಣೆಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತ ವೂರ್ವಕಾಲದ ಶೂರರು ಮಾಡಿದ್ದ ಅನೇಕ ಸಾಹಸ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದ ಕವಿಯು, ಹಿಂದೆ ಪೀಲಿಯಾಸನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಂತೆ ಕನಕೋರ್ಣದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಅದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಹಸಮಾಡಿ ನಾಶವಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಹಾಶೂರರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೂ, ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದನು. ಆ ಸಭಾಮಂದಿರ ದಲ್ಲಿದ್ದ ತರುಣವಯಸ್ಕರೊಲಿಗೂ ಆ ಕವಿಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಉತ್ಸಾಹವು ಇಮ್ಮಡಿಸಿದ್ದಿತು. ತನಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಯವು ಒದಗಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಪೀಲಿಯಾಸನು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು " ಮಗೂ! ಈ ಕವಿಯ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆಯಾ? ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ವರ ಕಾಲಕ್ಕೇ ಮುಗಿದುಹೋದುವು. ಈ ಕಾಲದ ದುರ್ಬಲರಾದ ತರುಣರ ಕೈಯಿಂದ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗುವುವೆ? " ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು. ಈಗ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಉತ್ತರವು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಸಾಗಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಂತ್ರಿಯಾದ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನು ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದನೆಂದು ತಟ್ಟನೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಜೇಸನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವೂ, ಧೈರ್ಯವೂ, ಆತ್ಮಗೌರವಬುದ್ಧಿಯೂ, ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಜ್ಞಾನವೂ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಪೀಲಿಯಾಸನ್ನು ಕುರಿತು " ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾ! ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆ? ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವೆನು. ಒಂದುವೇಳೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ವೂರ್ವದ ಶೂರರಹಾಗೆಯೇ ನಾನೂ ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವೆನು. ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ನಾನು ತಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವೆಯಷ್ಟೆ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಪೀಲಿಯಾಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಸಂದೇಹವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ

ಅವನು “ ಮಗೂ ! ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಮನಸ್ಸೇಬಾರದು ; ಆದರೆ ನೀನು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇಕೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲಿ ? ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಬಾರವ್ವಾ ! ” ಎಂದು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಪ್ರಯಾಣಸನ್ನಾಹವೂ, ಪ್ರಯಾಣವೂ.

ಐಯಾಲಕ್ಕಾಸನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜೇಸನ್ನನು, ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಎಲಕ್ಕಣವಾದ ವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಆ ಮರವು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದರ ದಪ್ಪ ಕೊಂಬೆಗಳು ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ಹರಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅದರ ಎಲೆಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರ ಕಿರಣಗಳು ಗಿಡದ ಸರಳಿನಲ್ಲಿ ಜೀಳುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೇಸನ್ನನು ಆ ಗಿಡದಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಅಭಿಮಾನದೇವತೆಯಾದ ಹೀರಾದೇವಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತ—“ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನುಮಾಡಬೇಕು ? ” ಎಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಎದ್ದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆ ಮರದ ಎಲೆಗಳು ರಭಸದಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ತ ಕದಲುತ್ತಾ ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಎಲೆಗಳ ಅಲುಗಾಟವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನಿಂತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಯಿತು. ಆಗ “ ಐವತ್ತುಮಂದಿ ನಾವಿಕರು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವಂತಹ ದೋಣಿಯೊಂದನ್ನು ಆರ್ಗಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸು ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಬಂದುವು. ವೃಕ್ಷವು ಮತ್ತೇನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಜೇಸನ್ನನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಕಾದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಧ್ವನಿಯೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮರವು ಹೇಳಿದ್ದ ಆರ್ಗಸ್ಸನ್ನು ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ಹೊರಟನು.

೨೧. ಹೀರಾದೇವಿಯ ಕರುಣೆಯು ಜೇಸನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಲೆ ಸಿದ್ಧದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಬಡಗಿಯ ಪಟ್ಟಡಿಯು ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬಡಗಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಅವನೇ ಆರ್ಗಸ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯ ಬಂದಿತು. ಅವನಿಗೆ ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಲೇ ಆರ್ಗಸ್ಸನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೋಣಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದುದುಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಐವತ್ತುಜನ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಒಬ್ಬನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಐವತ್ತುಜನರು ಕುಳಿತು ನಡೆಯಿಸಬಹುದಾದ ದೊಡ್ಡದೋಣಿ ಯನ್ನು ಎಂದೂ ಗ್ರೀಕರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವುದು. ಆದರೂ ದೈವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ, ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೋಣಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಒಣಮರವು ಐಯಾಲಕ್ಕಾಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರಿಂದ ಆರ್ಗಸ್ಸನು ದೋಣಿ ಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಹಳಕಾಲ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅವು ತಾವಾಗಿಯೇ ಚಲಿಸಿದುದರಿಂದ ಒಂದು ಅಂದ ವಾದ ದೋಣಿಯು ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

೨೨. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವೃಕ್ಷವಿದ್ದ ಡೊಡೋನಾ ಎಂಬ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?” ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ನಮ್ರತೆ ಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. “ಗ್ರೀಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಾಹಸಿಗಳಾದ ವೀರರನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡರೆ ಅವರು ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವರು” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಹಿಂದಿ ನಂತಿಯೇ ಕೇಳಿಸಿದುವು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಜೇಸನ್ನನು ಗ್ರೀಸಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಚಾರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ನಲವತ್ತೇಳುಮಂದಿ ಮಹಾಶೂರರು ನಾನು ತಾನೆಂದು ಐಯಾಲಕ್ಕಾಸಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಪೀಲಿಯಾಸನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಮಗನಾದ ಅಕಾಸ್ಪಸ್ ಎಂಬವನೂ ಒಬ್ಬ ನಾವಿಕನಾಗಿರಲು ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದನು. ಹೀಗೆ ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ನಾವಿಕರೂ ಸಿದ್ಧವಾದ ಕೂಡಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನದೇವತೆ ಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ದೋಣಿಯನ್ನು ಸಮುದ್ರದೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಅದು ಒಂದು ಕೂದಲಿನ ಗೆರೆಯಷ್ಟಾದರೂ ಕದಲಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಜೇಸನ್ನನು ತಾನು ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರು

ವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವೃಕ್ಷದಬಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗಿ ತಾನು ಮತ್ತೇನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಆ ಮರದ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯು “ನನ್ನನ್ನು ಕಡಿದು ಮರದಿಂದ ಒಂದು ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊ ; ಅದೇ ನಿನ್ನ ಮುಂದಣ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಬಂದಿತು. ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಜೇಸನ್ನನು ಆ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕಡಿದು ಆರ್ಗಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಡಲು ಅವನು ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಹೀರಾದೇವಿಯ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು.

೨೩. ತರುವಾಯ ಜೇಸನ್ನನು ಆ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ‘ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಆಫಿಯಸ್ಸನು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸಲಿ’ ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೀಲಿಯಾಸನು ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ತಿಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ದೋಣಿಯನ್ನೇ ದುರದುರನೆ ನೋಡುತ್ತ “ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗಲಿ!” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಒಂದು ಮುಂದೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಅತ್ಯಂತಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಫಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ವೀಣೆಯನ್ನು ಒಂದುಸಲ ಮಾಟದ ಕೂಡಲೆ ವೀಣಾಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ದೋಣಿಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಚಲಿಸಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ “ಹೋಗಿಬನ್ನಿ, ನಿಮಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಹರಸಿದರು. ಪೀಲಿಯಾಸನು ಮಾತ್ರ ತನಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅಪಮೃತ್ಯು ತೊಲಗಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಜೇಸನ್ನನೂ, ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರೂ ಹಿಂದಿರುಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೈಮುಗಿದು ಬಗೆಬಗೆಯ ಹರಕೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

೨೪. ದೋಣಿಯ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಲೀಸಿಯಸ್ ಎಂಬೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಪಾಟವವು ಅದ್ಭುತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಮುದ್ರದ ತಳದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದ್ದ ಸಿಂಧಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ “ಇಗೋ ಇಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದನಾಣ್ಯಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದು ಬಿದ್ದುಹೋಗಿರುವುದು ! ಇಗೋ ! ಇಲ್ಲಿ,

ಮುತ್ತಿನಹಾರವು, ಅಗೊ! ಅಲ್ಲಿ, ವಜ್ರಗಳ ಕಂಠಿಕೆ!" ಎಂದು ಆಗಾಗ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಾಳಿಯು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಿತು; ನಾವಿಕರು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತ ಅನೇಕ ಮೈಲುಗಳ ದೂರ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು.

೨೫. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಾಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ಪೀಲಿಯಾಸನು ಮಾತ್ರ ತಾನಿದ್ದ ದಿಣ್ಣೆಯಿಂದ ಮೆಟ್ಟುಂಗಾಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣನ್ನು ಹೊಸಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ದೋಣಿಯು ಈಗ ಮುಳುಗಿಹೋಗುವುದು, ಆಗ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದು, ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುದು ಲಿ೩ಸಿಯ ಸ್ವಿಗೆ ಕಾಣಬಂದಿತು. ಇದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ಅವರು ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕು ಮತ್ತಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರವು ಉಲ್ಲೇಖಲಕಲ್ಲೇಖವಾದ ಕೂಡಲೆ ಆಫಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಲು ಸಮುದ್ರವು ಶಾಂತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ದೋಣಿಯು ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡತರಂಗಗಳ ನಡುವೆ ನಲಿಯುತ್ತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು.

ಐದನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ನಾವಿಕರ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಮೋಹನ.

೨೬. ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಐಯಾಲತ್ಸಾಸ್ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಟಾಗ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ "ಈಜಿಯನ್ ಸಮುದ್ರ" ಎಂಬ ಈಗಿನ ಹೆಸರರಲ್ಲಿ. ಜೇಸನ್ನನ ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಥೀಸಿಯಸ್ ಎಂಬವನ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಈಜಿಯಸ್ ಎಂದು. ಆತನು ಪುತ್ರವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುದರಿಂದ ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಈಜಿಯನ್ ಸಮುದ್ರವೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಆ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದ್ವೀಪಗಳಿರುವವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಪ್ತಾಸ್ ಎಂಬುದು ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ನಮ್ಮ ಅಗ್ನಿದೇವನಿಗೂ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೋಲುವ ದೇವತೆಯೊಬ್ಬನು

ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಹೆಫೆಸ್ಟಸ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದಿತು. ಒಂದಾ ನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಗ್ರೀಕರ ದೇವದೇವನಾದ ಜ್ಯೂಪಿಸನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಆತ ನನ್ನು ದೇವಲೋಕದಿಂದ ನೂಕಿಬಿಡಲು ಹೆಫೆಸ್ಟಸ್ನನ್ನು ಈ ಲೆಮ್ಮಾಸ್ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಬಿಟ್ಟನೆಂದೂ, ಆಗ ಆ ದೇವತೆಗೆ ಒಂದು ಕಾಲು ಕುಂಟಾಯಿತೆಂದೂ, ಛೋಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆ ದ್ವೀಪವು ಹೆಫೆಸ್ಟಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ರವಾಯಿತೆಂದೂ ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಯಿದ್ದಿತು.

೨೭. ಆ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ ಆಫ್ರೊಡೈಟಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ದೇವಿಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ದೇವರನ್ನು ಸಿರಾಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗದಷ್ಟೆ? ಆದುದರಿಂದ ಆಫ್ರೊಡೈಟಿಗೆ ಕೋಪಬಂದು ಆ ದ್ವೀಪದ ಪುರುಷರು ಕೊಲೆಯಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮೇರೆಗೆ ಆ ಶಾಪವು ಫಲಿಸಿ, ಆ ದ್ವೀಪದ ರಾಣಿಯ ಮುದುಕತಂದೆಯೊಬ್ಬನು ಏನಾ ಉಳಿದ ಗಂಡಸ ರೆಲ್ಲರೂ ನಾಶವಾಗಿಹೋಗಿದ್ದರು. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ದ್ವೀಪಗಳ ನಿವಾಸಿಗಳು ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಮಯವು ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ತಿಳಿದು, ಲೆಮ್ಮಾಸ್ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒಹಳ ಬಾಧೆಯನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗ್ರೀಸಿನಿಂದ ಬಂದ ಈ ನಾವಿಕರು ಲೆಮ್ಮಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಕೂಡಲೆ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಣಿಯು ಬೇಸನ್ನಿ ನೊಡನೆ ತನ್ನ ದ್ವೀಪದ ಕಷ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಆ ಶೂರರ ಸಾಹಾಯ್ಯವನ್ನು ಬೇಡಿದಳು. ಆಗೊೞ್ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ಬೇಸನ್ನಿ ಸ ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ ಎಂಬಾತನ ವಶದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ದ್ವೀಪದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಣಿಯ ಶತ್ರು ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಇವರ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಬೇಸೆಕ್ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿದರು.

೨೮. ದೋಣಿಯ ಕಾವಲಿಗಾಗಿ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸನ್ನು ಬಹಳ ಅಸಾಧಾರಣಪುರುಷನು. ದೇಹಬಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈತನು ಸಮ್ಮ ಭೀಮಸೇನ ಸಂತೆಯೇ ಬಹುಪ್ರಸಿದ್ಧನು. ವಾಯುದೇವನ ಅಂಶವು ಭೀಮನಲ್ಲಿದ್ದಿತೆಂದು ನಾವು ಹೇಗೆ ಭಾವಿಸಿರುವೆವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಜ್ಯೂಸಿನ ಅಂಶವು ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಿ

ತೆಂದು ಗ್ರೀಕರು ಭಾಸಿಸಿದ್ದರು. ಈ ತೂರನು ಇನ್ನೂ ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಮಗು ವಾಗಿದ್ದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಎರಡು ಹೆಬ್ಬಾವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಹಿಡಿಗಳಿಂದ ಹಿಡುಕಿ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟನಂತೆ! ಈತನು ಹೀಗೆಯೇ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು* ಮಾಡಿದ್ದುದರಿಂದ, ಗ್ರೀಕರಿಗೆ ಈತನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವವಿದ್ದಿತು. ಆಗೋ ನಾವೆಯು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ದೋಣಿಯ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್‌ನನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಮುಖನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಏಕವಾಕ್ಯದಿಂದ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು, ಆದರೆ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಆ ದೋಣಿಯನ್ನು ಬಹುಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಗ್ರೀಸಿನ ನಾನಾಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನೇ ಆ ದೋಣಿಗೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೆರಾಕ್ಲಸ್‌ನನ್ನು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಜೇಸನ್ನನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ತಾನೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಆಣೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ತಮಗಿಂತಲೂ ಗಟ್ಟಿಗನಾದವನೇ ಹಾಗೆಹೇಳಲು, ಉಳಿದವರೂ ಜೇಸನ್ನನೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.

೨೯. ಹೆರಾಕ್ಲಸ್‌ನು ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಬಹಳ ವಿವೇಕಿಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾವಿಕರು ಲೆವನ್ನಾಸಿನ ತೀರದಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯನ್ನು ಅವನೊಬ್ಬನ ವಶದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳು ಎಂತೆಂತಹವರನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿ ಬಿಡುವುವು. ಆ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಜೇಸನ್ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಆದರಾತಿಥ್ಯಗಳಿಂದ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಜ್ಞಾನವು ಮಸುಳಿಸಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದುವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೆಯೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರು. ಇತ್ತ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್‌ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರು “ಇಂದು ಹಿಂದಿರುಗುವರು; ನಾಳೆ ಬಂದುಬಿಡುವರು” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳನ್ನು ಕಳೆದನು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರು ಬರುವ ಸುಳಿವೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ

* ಕರ್ಣಾಟಕಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ೧೧೪ ನೆಯ ಗ್ರಂಥವಾದ “ಯವನಮಹಾವೀರಚರಿತೆ” ಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿರುವುದು.

ಭೋಗಾಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೆರಾಳು ಕ್ಲಸ್ಟನು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಪರಾಙ್ಮುಖತೆಯನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಹಂಗಿಸಿ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು.

೨೦. ಆಗ ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತಾನು ಹೊರಟಿದ್ದ ಕಾರ್ಯದ ವಿಷಯವೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಶವೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ತಾನು ಹಾಗೆ ಸುಖಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಮರುಗಿ ಕೂಡಲೆ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ದೋಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಹೆರಾಳು ಕ್ಲಸ್ಟನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ, ಅವನ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಈ ಸಾರಿ ತಮಗೆ ಒದಗಿದ್ದ ತಡೆಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮರೆಯದೆ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವರು ಮುಂದೆ ಭೋಗಾಪೇಕ್ಷೆಗಳಾಗದೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಹಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸುಲಭವಾಯಿತು.

೨೧. ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ದೋಣಿಯನ್ನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ದ್ವೀಪಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದುವು. ಅವರು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತ, ಪುನಃ ಹೊರಟು ಬಹುದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಹೋದರು. ಕಡೆಗೆ ಸ್ಯಾಮೋಥ್ರೀಸ್ ಎಂಬ ಒಂದು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ತಂಗಿದ್ದರು. ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೂ ಹೆಲೆಸ್ಪಾಂಟ್ ಎಂಬ ಜಲಸಂಧಿಗೂ ಸುಮಾರು ೫೦ ಮೈಲುಗಳ ದೂರವಿರುವುದು. ಆಗೋ ನಾವಿಕರು ಈ ಜಲಸಂಧಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು.

ಆರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಕನಕೋರ್ಣದ ಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತವು.

೨೨. ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ತಲೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಗ್ರೀಸಿನ ಬಿಯೋಷಿಯ ಎಂಬ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಆಥಾಮಸ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನು ಯುವಕನಾಗಿ ದ್ವಾಗ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಧ್ವನಿ

ಯು ಕೇಳಬಂದುದರಿಂದ, ಅವನು ಆ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಬಂದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿ ದನು. ಆಗ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಆವಿಯ ನಡುವೆ ಕೆಲವರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಾದ ಕೂಡಲೆ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೊದಮೊದಲು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಮೇಘಗಳಂತೆ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿ ನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿಹೋದರು. ಅಥಾಮಸ್ಸಿಗೆ ಆ ಯುವತಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳ ಮೇಲೆ ಅನುರಾಗವು ಹುಟ್ಟಿದುದರಿಂದ, ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ನೆನೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದನು.

೩೩. ಬಹಳ ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಅಥಾಮಸ್ಸನ್ನು ಆ ಚಿಂತೆಯು ಬಾಧಿ ಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಒಂದಾನೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಅನುರಾಗಾಭಿಮಾನದೇವತೆಯಾದ ಆಫ್ರೊಡೈಟಿಯು ಅಥಾಮಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ನೆಫೇಲಿ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಮೇಘಕನ್ಯೆ ಕೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಉಪಾಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಆತನು ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಲು ನೆಫೇಲಿ ಯು ಬಟ್ಟಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾ ಉಳಿದ ದಿನಗಳು ಪ್ರಾತಸ್ನಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆತನೊಡನೆ ಇರುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಂದಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಥಾಮಸ್ಸನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಕೆಲವುಕಾಲವಾದ ಬಳಿಕ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ ಎಂಬ ಪುತ್ರನನ್ನೂ, ಹೆಲ್ಲೆ ಎಂಬ ಪುತ್ರಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು. ಈ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಸ್ಫುರದ್ರೂಪಿಗಳೂ ಸುಗುಣಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವರನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಕುರಿಯಮರಿಯಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದಿತು. ದೇವಾಂತಸಂಭೂತವಾಗಿದ್ದ ಇದನ್ನು ನೆಫೇಲಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಒಬ್ಬ ದೇವನು ಆ ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು.

೩೪. ನೆಫೇಲಿಯು ಆಗಾಗ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಯವಾಗು ತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆಯ ಏಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥಾಮಸ್ಸಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅನಾ ದರವುಂಟಾಗಿ ಏನೊ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಂಡಿತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಇದರಿಂದ ನೆಫೇಲಿಗೆ ಮುನಿಸು ಹುಟ್ಟಿ ಅವಳು ಅಥಾಮಸ್ಸಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳ ದೆಯೇ ಹೋದಳು. ಆದುದರಿಂದ ರಾಜನು ಕಿರಿಯ ಹೆಂಡಿತಿಯನ್ನೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತ ಬಂದನು. ಆಕೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ ಒಬ್ಬ ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಕಪ್ಪಗೂ ಸಿಡುಕಿನ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು.

೩೫. ಐನೋ ರಾಣಿಯು ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಮಾಟಗಾತಿ. ಆದರೆ ಈಕೆಯ ಶಕ್ತಿಯು ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಈಕೆಯು ನೆಫೇಲಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ನೆಫೇಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕೆಯ ಸೋದರಿಯರು ಅಥಾಮಸ್ಸಿನ ರಾಜ್ಯದಮೇಲೆ ಅನಾದರ ತೋರಿಸಿದುದರಿಂದ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆಬೀಳಿಗಳಾಗದೆ ಬರವು ಬಂದಿತು. ಆದ ಕಾರಣ, ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಡೊಡೋನಾದಲ್ಲಿದ್ದ ವೃಕ್ಷದ ಬಳಿಗೆ ಚಾರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಐನೋರಾಣಿಯು ಅಥಾಮಸ್ಸಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದಳು. ಅದೇಮೇರೆಗೆ ಅವನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಚಾರರನ್ನು ಐನೋಗುಟ್ಟಾಗಿ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, “ರಾಜನು ತನ್ನ ಮೊದಲಹೆಂಡತಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದು” ಎಂದು ವೃಕ್ಷವು ಹೇಳಿತೆಂದು ಬಂದು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ತಂತುಮಾಡಿದಳು.

೩೬. ಚಾರರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಥಾಮಸ್ಸನು ಬಹಳವಾಗಿ ಶೋಕಿಸಿದನು. ಅದರ ಐನೋ ಆತನನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಾಡಿದುದರಿಂದಲೂ, ಕ್ಷಾಮಬಾಧೆಯು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿದುದರಿಂದಲೂ ಅಥಾಮಸ್ಸನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡಲು ಸಮ್ಮತಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್, ಹೆಲ್ಲೆ ಎಂಬ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹೂವಿನಹಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಲಿ ಪೀಠದ ಬಳಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆಗ ಅಥಾಮಸ್ಸಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖವುಂಟಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ದಿಕ್ಕೇತೋರದಂತಾಗಿ ಅವನು ಮೂರ್ಛ ಹೋದನು. ಐನೋ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾಡಿದ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವುಂಟಾಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಆ ಮಕ್ಕಳ ಬಡನಾಡಿಯಾಗಿದ್ದ ಕುರಿಮರಿಯು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ “ಬ್ಯಾ! ಬ್ಯಾ!” ಎಂದು ಅರಚುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮನುಷ್ಯಧ್ವನಿಯಿಂದ “ಈ ಅನ್ಯಾಯದ ಯಜ್ಞವು ದೇವರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದುವು. ತಟ್ಟನೆ ಆ ಕುರಿಯು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ-ನೆಗೆದು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅನೇಕ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳನ್ನೂ ಸಮುದ್ರವನ್ನೂ ದಾಟಿ ಮುಂದೆಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು.

೩೭. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತ್ತಕ್ಕಡೆ ಭೂಮಿಯೂ ನಡುವೆ ಸಮುದ್ರದ ಕಾಲು ವೆಯೂ ಇದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಬಳಿಗೆ ಈ ಮೂವರೂ ಬಂದರು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಿರುಗಾಳಿಯೆದ್ದಿತು. ಕೆಳಗಡೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಆಲೆಗಳು ಏಳುತ್ತ ಬಂದೊಂದಕ್ಕೆ ಬಹುರಭಸದಿಂದ ಬಡಿದು ತುಂತುರುಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಾಲ ದುದಕ್ಕೆ ಇದಿರುಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಜಲಪ್ರವಾಹವು ಬಲವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿ ದ್ದಿತು. ಆದರೂ ಅದ್ಭುತವಾದ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಾದಿಗಳಿದ್ದ ಆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಕುರಿಯು ಬಹು ವೇಗವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿಗೆ ಬಲುದಣಿವಾ ಗುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಹೆಲ್ಲೆಗಂತೂ, ಈ ಜಲಸಂಧಿಯ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಬರುವುದ ರೊಳಗಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು; ತಲೆತಿರುಗುತ್ತಬಂದಿತು; ಕಣ್ಣು ಗಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು, ಆ ಕುರಿಯ ತುಬಟವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಿಡಿತವು ಸಡಿಲವಾಗಿ, ಅವಳು ಸಮುದ್ರದೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿಹೋದಳು. ಆಗಲಿಂದಲೂ ಆ ಜಲಸಂಧಿಗೆ ಹೆಲ್ಲೆ ಸ್ವಾಂಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

೩೮. ತರುವಾಯ ಆ ಕುರಿಯು ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಲುಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಮುಂದಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ, ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅದರ ಪೂರ್ವದ ದಡದ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಎಯೀ ಎಂಬ ಒಂದು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಆ ಕುರಿಯು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿತು. ಅದರ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕಂಡು ಜ್ಯೂಸಿಗೆ ಪರಮ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅದರ ತುಬಟವು ಚಿನ್ನವಾಗಲೆಂದು ಆ ದೇವದೇವನು ಅನುಗ್ರಹಿ ಸಿದನು. ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸನು ಅದನ್ನು ಅತಿಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಜ್ಯೂಸಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಎತ್ತರವಾದ ಒಂದು ಮರದಮೇಲೆ ತಗುಲಹಾಕಿ ತಾನು ಅದರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ರ ಮಿಸಿಕೊಂಡನು.

೩೯. ಎಯೀ ಎಂಬ ದ್ವೀಪವೇ ಕಾಲ್ಪಿಸ್ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜಧಾನಿ ಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಯೀಟೀಸ್ ಎಂಬಾತನು ದೊರೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಈತನೂ ಈತನ ತಂಗಿಯಾದ ಸರ್ಸಿ ಎಂಬ ಮಾಟಗಾತಿಯೂ ಸೂರ್ಯಾಂಶಸಂಭವರು. ಇವರು ನೆಫೇಲಿಗೆ ದೂರಬಂಧುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನೆಫೇಲಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾಯವಿರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆ ಕುರಿಯು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ದ್ದಿತು.

౪౦. ఆదరి ఎయిటిసిగే ఆ కనకశోభణద మేలే బహళ ఆసే
యుంటాదుదరింద, అవను ఫిక్స్ స్సన్న బహళవాగి ఊపజరిసి ఖాల్సియోసి
ఎంబ తన్నోబ్బ మగళన్న అవనిగి మదువేమాడికొట్టను. కేలవు వరుష
గళాద బళిక ఆ కనకశోభణవన్న అపహరిసబేకేంబ దురాశేయు యుట్టి,
అవను ఊపాయదింద ఫిక్స్ స్సన్న కేలిసిబిట్టనెందు హేళువరు. ఆదు
దరింద ఫిక్స్ స్సిన ఆత్మకే శాంతియిల్లదే, గ్రిసిస శూరిగి ఆదు
ఆగాగ కనసినల్లి కాణిసికొళ్ళుత్త తన్న కేలిగి ముయ్యతిరిసికొళ్ళ
బేకేందు అవరన్న కేళికొళ్ళుత్తిద్దితంతే! ఈ ప్రతికారేజ్ఞేయింద
అనేక శూరిరు ప్రయత్నిసి తమ్మ ప్రాణవన్న కళిదుకొందిద్దరు. జీశే
మోదలాదవరూ ప్రయాణమాడుత్తిద్దదు ఈ ఊణ్ణేయన్న గ్రిసిగి
తరువుదర మూలక దేవర శాపదంతే ఎయిటిసిన్న దండిసి ఫిక్స్ స్సిన
ఆత్మకే తృప్తియన్న ంటుమాడువుదక్కాగియే.

విళనేయ ప్రకరణ.

ఆరుకేగళ రాక్షసర వృత్తాంతవు.

హేల్లెస్వాంటా జలసంధియన్న దాటిద కూడలే ఆగోర్నావికరిగి
సిక్కిద సముద్రకే ఆ కాలదల్లి ప్రొవాన్సిస్ ఎందు హేసరిద్దితు. ఈ కడలి
నల్లి ఒందు హగలు ప్రయాణమాడిదమేలే అవరు తమ్మ బలగడియిద్ద
దడకే ఒందు తంగిదరు. బేగగాగుత్తలే ఆదు యావ రాజ్యవేందు విజా
రిసలాగి, ఆదు మిసియా ఎందు తిళిదుబందితు. హేర్మాక్లస్సనూ మత్తే
కేలవరు నావికరూ జీశేస్సిన అనుమతియన్న పడేదు, స్వల్పదూర సుత్తా
డికొండు హిందిరుగుత్తిద్దాగ, ఈ గుంపన్న హేలాస్ ఎంబొబ్బ తరుణ
ను సంధిసదను. అవను హేర్మాక్లస్సన్న కండకూడలే అవన దృఢతర
వాద మ్మేకట్టనొ, కట్టాళిన ఇతర లక్ష్మణగళన్నా కండు, తన్నన్న
తిష్యనన్నాగి అంగీకరిసువంతే హేర్మాక్లస్సన్న ప్రార్థిసికొండను. ఆ
యువకసు యారేందు విజారిసలాగి అవను ఆ దేశద రాజపుత్రనెందు

ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಆಗ ಹೆರಾಳು ಕ್ಲವ್ವನು ಆ ತರುಣನನ್ನು ಕುರಿತು " ನೀನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳನ್ನೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಬಹಳ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಕೆಲಸ ಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ " ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದರೂ, ಹೈಲಾಸನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಆ ತರುಣನನ್ನು ತನ್ನ ಕೂಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸಂಗಡಗೊಂಡನೆ ದೋಣಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಆಗೋರ್ವಾರ್ವಿಕರಲ್ಲರೂ ಹೈಲಾಸನ ಮುಖಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ವಿನಯಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

೪೨. ದೋಣಿಯು ಪುನಃ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಟು ಸಿಜಿಕಸ್ ಎಂಬ ಒಂದು ದ್ವೀಪದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅದರ ಒಂದು ಕಡೆಯ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಪರ್ವತಗಳಿದ್ದವು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಇಳಿಜಾರಾಗಿದ್ದ ನೆಲ ವಿದ್ದಿತು. ಸಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಭೂಭಾಗಕ್ಕೂ ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಒಂದು ಆಳುಮಟ್ಟವೂ ಇಲ್ಲದ ನೀರು ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗೋರ್ವಾರ್ವ ಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಟೆಸಿಸ್ ಎಂಬ ಕುಶಲನಾವಿಕನು ಈ ಆಳವಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ದೋಣಿಯನ್ನು ತಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವರು ನಿವಾಸಿಗಳು ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳಾಗಿದ್ದವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವನು ಈ ಪ್ರಾಂತದ ರಾಜನಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನು ನಾವಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು " ನೀವು ಯಾರು ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ ? ನಿಮಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ " ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಜೇಷ್ಠನು ವಿನಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಸಿಜಿಕಸ್ ಎಂಬುದಾಗಿಯೇ ಹೆಸರಿದ್ದ ಆ ದೊರೆಯು ಆರೋಗ್ಯ ನಾವಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಿದ್ದು ತನ್ನ ಅತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ನಾವಿಕರೂ ಆತನ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು.

೪೩. ಪ್ರಾಯಶಃ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ದೇವರಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೇ ಅತಿಥಿಗಳ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು. ಮಾನವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸರಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಆ ಕಾಲದ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದಿತು. ಸಿಜಿಕಸ್ಸನು ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ

ಚಿಂತೆಯ ಕುರುಹು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಜೇಸನ್ನನು ನೋಡಿ, “ ನೀನು ಚಿಂತಿ ಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುವೆ? ನಿನಗೇನಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೋಗ ಲಾಡಿಸಲು ನಮ್ಮಿಂದೇನಾದರೂ ಸಾಹಾಯ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನ ವರೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕು ” ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಸಿಜಿಕಸ್ಸನು “ ಜೇಸೆ! ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲವರು ರಾಕ್ಷಸರು, ಅಗೋ! ಆ ಪರ್ದತದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಅವರಿಗೆ ಆರಾರು ಕೈಗಳಿವೆ. ಬಗೆಬಗೆಯ ಆಯುಧ ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಆಗಾಗ ಅವರು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು. ಅವರ ಕಾಟದಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉಳಿ ಗಾಲುವಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಇದೇ ನನ್ನ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವು ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

೪೪. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಬಿಟ್ಟದ ಶಿಖರದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿದರು. “ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ” ಎಂದು ಅನೇಕರು ಎಂದರು. ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು “ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಂಬಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ ” ಎಂದರು ; ಇನ್ನು ಕೆಲವರು—“ ಛಿ! ಅವು ಕಂಬಗಳು ಏಕೆ ಆದಾವು? ಅವು ಮರಗಳು ; ಅವುಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳೂ ಕಾಣಿಸುವವಲ್ಲಾ ; ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಲೀಸಿಯಸ್ಸನು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ—“ ಓಹೋ ! ಒಳ್ಳೆಯ ಕಂಬಗಳು ! ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಮರಗಳು !! ” ಎಂದು ಹೇಳಿ—“ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವರೇ ಆರು ಕೈಗಳ ರಾಕ್ಷಸರು ; ಅವರು ಯಾರ ಮೇಲೋ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಂತಿದೆ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

೪೫. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನನು ದೋಣಿಯ ಕಾವಲಿಗಾಗಿ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ಸನೊಡನೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕತ್ತಿ, ಗುರಾಣಿ, ಬಿಲ್ಲು ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಿಕ್ಕವರೊಡನೆ ಆ ಬಿಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿಹೋದನು. ಬಿಟ್ಟದ ಶಿಖರವೇನೋ ಬಹಳ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತಾ ದರೂ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಿತು. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಡಗಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕೆಲವರು ತರುಣರು, ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರು ಅಣಗಿಸಿಬಿಡುವರೆಂಬ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಕರ್ತವ್ಯಪರನಾಗ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ಸನೂ ದರೋ ದೋಣಿಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಕಾವಲಾಗಿದ್ದನು.

೪೬. ಜೇಸೇ ಮೊದಲಾದವರು ಬಿಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಆ ರಾಕ್ಷಸರು ಕಂಡು, ಮೊದಲು ಆಗೋ ದೋಣಿಯನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸುಗ್ಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಬೇರೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಆಗೋ ಬಳಿಗೆ ಇಳಿದುಬಂದರು. ಅವರು ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಸಾಧಾರಣರು ಇಷ್ಟತ್ತು ಹಜ್ಜಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ದೂರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಂದು ದಾಪಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ದೋಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ರೂಪನ್ನೂ, ಅವರು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಹಡಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಆ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೂ ಹೆರಾಕ್ಷಸ್ಸನು ಕಂಡು, ಅವರು ಶತ್ರುಗಳೇ ಸರಿ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಜಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಕೆಲವು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಆತನ ಜಿಲ್ಲು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೂ ಬಲವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ಇತರರು ಯಾರೂ ಬಾಗಿ ಸಲಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗನನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ಅವನ ಬಾಣಗಳ ರಭಸವನ್ನು ಕಂಡು, ಅವನ ಎಂಟು ಹತ್ತರಷ್ಟು ಗಾತ್ರವಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಮೇಲೆ ಅವನೊಬ್ಬನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಕೋಪದಿಂದ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಆ ದೋಣಿಯ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಅಮೂಲ್ಯವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಇವರ ಉದ್ದೇಶವು ಕೋಪವಶದಿಂದ ಮರೆತೇಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಕೋಪವು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮರೆಯಿಸಿ ಎಂತೆಂತಹ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನೋ ಮಾಡಿಸುವುದಷ್ಟೆ ! ಆದರೆ ಹೆರಾಕ್ಷಸ್ಸನು ಸಾವಾನ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ರಾಕ್ಷಸರು ಅರಿತುಕೊಂಡರು. ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ದೋಣಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಅವರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಬಾಣಗಳು ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೆಲವರು ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದು ಆ ಬಂಡೆಗಳ ಕೆಳಗೇ ಅಪ್ಪಚ್ಚಿಯಾದರು ; ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಮೂರ್ಛ ಬಿದ್ದರು ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು, ಬಾಣಗಳು ತಗುಲಿದ್ದರೂ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಡದೆ ಬಂಡೆಗಳನ್ನೇನೋ ಎಸೆದರು ; ಆದರೆ ಏಟಿನಿಂದ ಅವರ ಶಕ್ತಿಯು ಕುಗ್ಗಿಹೋಗಿದ್ದ

ಕಾರಣ ಅವು ದೋಣಿಯವರೆಗೆ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಕ್ಷಸರಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಿಗಳಾದ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನೇ ಜಳಪಿಸುತ್ತ ಅರಚುತ್ತ ಮುಂದಮುಂದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿಬಂದರು. ನಮ್ಮ ಭೀಮಸೇನನು ಗದಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹೆರಾಕ್ಷಸ್ಸನೂ ಗದಾಯುದ್ಧಕುಶಲನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ತನ್ನ ಗಡಿಯ ಏಟಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆತಾನೇ ಅನೇಕ ಪ್ರಬಲ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾದಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವು! ಹೆರಾಕ್ಷಸ್ಸಿಗೂ ಬಲವು ಕುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಿತು; ರಾಕ್ಷಸರ ಉತ್ಸಾಹವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಅವರ ಗರ್ಜನೆಯೂ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

೪೭. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಬಿಗಿಕಟ್ಟಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎದೆಗೆಡದೆ ಸಾಹಸ ಮಾಡುವವರನ್ನು ದೇವರು ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ, ಸುತ್ತಿಕೊಂಡುಬರಲು ಹೋಗಿದ್ದ ನಾವಿಕರು ದೋಣಿಯ ಬಳಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಒಂದುಕಡೆಯಿಂದ ನುಗ್ಗಿಬಂದರು; ಜೇಷ್ಠ ಮೊದಲಾದವರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ನುಗ್ಗಿಬಂದರು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕತ್ತರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಇಲಿಯಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಾಡೂ ಆಯಿತು. ಹೀಗೆ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸದೆಬಡಿದುದನ್ನು ಆ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳು ಅರಿಯರು. ಜೇಷ್ಠ ಮೊದಲಾದವರು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಯೇ ಆ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗೋ ನಾವಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಬೇರೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಂದು, ರಾಕ್ಷಸರು ಧ್ವಂಸವಾದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ಸಿಜಿಕಸ್ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹಡಗಿನಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಾನಂದ ಪಟ್ಟರು. ಸಿಜಿಕಸ್ಸನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಪುನಃ ಔತನಗಳನ್ನು ಬಹು ವಿಚ್ಛಿಂಭಣೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಸಗಳಿದ್ದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಲೆಮ್ಮಾಸಿನ ಅನುಭವ ಎದ್ದ ಆಗೋನಾವಿಕರಿಗೆ, ಪುನಃ ಸುಖಮಗ್ನರಾಗುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಭಂಗಬಂದಿರತೆಂಬ ಶಂಕೆಯು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಅವರು ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಹೇಳಿ ಆತನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣಹೊರಟರು.

ಎಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಒಂದು ಘೋರಕೃತ್ಯವೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೂ.

೪೮. ಆರ್ಗೋ ದೋಣಿಯು ಪರ್ಯಣಹೊರಟಾಗ ಆಕಾಶವು ಒಂದು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ಎಕ್ಕಿದ ಅರಳೆಯಂತೆ ವಿರಳವಿರಳವಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲುಗಳು ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಮಾಪ್ಸಸ್ ಎಂಬವ ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಭಾಷೆಯು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಅವನು ತಮಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೆಡಕು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಜೇಸನ್ನಿಗೂ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ಸಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಇಡ್ಡ೯ ಎಂಬಾತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹದೇವನಂತೆ ಭವಿಷ್ಯ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವನೂ ತಮಗೆ ಏನೋ ಅಪಾಯವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವುದೆಂದು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಆಗತಾನೇ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಆ ಇಬ್ಬರು ನಾವಿಕರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದೆ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣವು ಸುಖವಾಗಿ ಒರುಗಿತು.

೪೯. ಎರಡನೆಯ ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣವು ಮೊದಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಖಕರವಾಗಿ ನಡೆದರೂ, ಪ್ರತಿಕೂಲಮಾರುತಗಳು ರಭಸದಿಂದ ಬೀಸತೊಡಗಿದವು. ಸಮುದ್ರವು ಉಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು, ಮಳೆಯೂ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಯ್ಯತೊಡಗಿತು. ಐವತ್ತುಮಂದಿ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ದೋಣಿಯು ಮುಳುಗಿಹೋಗುವಂತಿದ್ದಿತು. ಅಂತಹ ಅನುಭವವನ್ನು ಆ ನಾವಿಕರು ಆ ವರೆಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರೊಡನೆೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ಸಿನ ಗರ್ಜನೆಯೂ ಕೇಳಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ಜೇಸನ್ನನೂ ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಆಫಿಯಸ್ಸನ್ನು ಕುರಿತು—“ನಿನ್ನ ಪೀಣಿಯನ್ನು ನುಡಿಸು! ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ?” ಎಂದು ಅರಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದೋಣಿ

ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೊಂಬೆಯನ್ನಾ ದರೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವನೆಂದರೆ ಸ್ಥಳಬಿಟ್ಟು ಕದಲಿ ದಾಗ ದೋಣಿಯು ಮುಳುಗಿಹೋಗುವುದೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆ, ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೂ ಕವಿ ದುಕೊಂಡಿತು. ಅಂತೂ ಆಗೋರನಾನೆಗೆ ಬಲವಾದ ಕಷ್ಟವೊದಗಿತು. ಈ ಚಂಡ ಮಾರುತವು ಎರಡುದಿನಗಳವರೆಗೂ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಜೀಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾವಿಕರಿಗೆ ತಾವು ಯಾವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸುತ್ತಿರುವೆಂಬುದೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದ್ವೀಪವಾದರೂ ಲಿ೯ಸಿಯಸ್ಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಗೂ ಗೋಚರ ವಾಗಲಿಲ್ಲ.

೫೦. ಕಡೆಗೆ ಆ ದೋಣಿಯು ಒಂದು ಭೂಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಬಿರುಮುಳೆಗಾಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಆಯುಧಪಾಣಿ ಗಳಾಗಿದ್ದ ಜನರು ನಿಂತಿದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ದೋಣಿಯನ್ನು ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ತರಲು ಟಿಫಿನ್ಸನೂ ಇತರ ನಾವಿಕರೂ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸಾಹಸವನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು. ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ತಪ್ಪಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅವರು ಮನ ಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಶೋಷಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಯೋಧರು ಅವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗೋರನಾವಿಕರು, ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೂ ಆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಇದಿರುಸಕ್ಕದವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸದೆ ಹೋಗಿ, ಬಲವಾದ ಯುದ್ಧವು ಮೊದಲಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವಿಕ ರೂ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಯುದ್ಧವೂ ಘೋರವಾಗಿ ನಡೆದು ಶೂರರಾದ ಆ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗಾಯಗಳಾದುವು. ಇದಿರುಸಕ್ಕದವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸತ್ತುಬಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ನಾವಿಕರಿಗೇ ಜಯವಾ ಯಿತು. ಇಷ್ಟಹೊತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಶಮನವಾಗುತ್ತಬಂದು ಬೆಳಕು ತಲೆದೋರಿತು.

೫೧. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಊರಿನಿಂದ ಆ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಹೆಂಗುಸರುಮಕ್ಕಳು ಅಳುತ್ತಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಳಾಗಿದ್ದವಳು ಕಿರೀಟ ವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆಯು ರಾಣಿಯೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವರೊಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಗೋಳಾಡುತ್ತ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದ ನಾವಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಾಧಿಸದಿರುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಆ ರಾಣಿಯು ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿನ ಸೂತನವಧುವೆಂದೂ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಡಿದುಹೋದವರಲ್ಲಿ ಸಿಜಿಕಸ್ಸನೂ ಒಬ್ಬನೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಂತಹ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳ ಸಮಯವನ್ನೇ

ನೀರಿಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಸಮುದ್ರದ ಕಳ್ಳರು, ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆ ದ್ವೀಪನಿವಾಸಿಗಳು ನಾವಿಕರನ್ನು ಸಮುದ್ರಚೋರರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಕಾದಾಡಿ ಮಡಿದುಹೋಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಆಗೋರ್ನಾನಿಕರು ಪಟ್ಟ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಹೇಳತೀರದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಆ ಘೋರವಾದ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರು.

೫೨. ಬೇಸನ್ನನು ಆಗ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತ ಹಡಗಿನ ಬೊಂಬೆಯ ಸಮಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಆ ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನುಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಆ ಬೊಂಬೆಯು ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು—
“ ಇದು ದೈವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಆದುದು ; ನೀವು ಸಿಚಿಕಸ್ಸಿನ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು, ಡಿಂಡಿಮಪರ್ವತದ ದೇವಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ದೈವೇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯಲು, ಆಗೋರ್ನಾನಿಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೈದ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಏಷ್ಠ್ಯಲೇಪಿಯಸ್ಸಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಆ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಡಿಂಡಿಮಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ದೇವತೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿ, ಸಿಚಿಕಸ್ಸಿನ ನಿವಾಸಿಗಳ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ದುಃಖದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಯಣಹೊರಟರು. ಇತ್ತ, ಸಿಚಿಕಸ್ಸಿನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಯಾರು ಏಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನಹೇಳಿದರೂ ದುಃಖತಮನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ದಾರುಣವಾದ ದುಃಖವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಕಂಡು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರಂತೆ! ಅವಳು ಅದೃಶ್ಯಳಾಗಿ ಹೋದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದಲೇ ಒಂದು ಚಿಲುಮೆಯು ಉದ್ಭವವಾಯಿತೆಂದು ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರು ಬಹು ಕಾಲದವರೆಗೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ನಾವಿಕರಿಗೆ ಹೆರಾಕ್ಷಿಸ್ಸಿನ ಸಾಹಾಯ್ಯವು ತಪ್ಪಿದುದು.

೫೩. ದೋಣಿಯು ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅದರ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಯಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅವರು ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ರಭಸದಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಅವು ಜಲ್ಲಿ ನಂತೆ ಬಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹೆರಾಕ್ಷಿಸ್ಸಿನ ಹುಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕವರ ಹುಟ್ಟುಗಳಿಗಿಂತ ದಪ್ಪವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಅದು ಆಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀಳಿ ಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಆಗೋನಾವೆಯು ಸಿಜಿಕಸ್‌ದ್ವೀಪದಿಂದ ಹೊರಟ ಮಾರನೆಯ ದಿನದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆರಾಕ್ಷಿಸ್ಸಿನ ಹುಟ್ಟು ಮುರಿದೇಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಜೊತೆಯವರು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹೆರಾಕ್ಷಿಸ್ಸನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಮ್ಮತಿಸದಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತೆ ಯಾರಹುಟ್ಟೂ ಅವನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಸರಿಬೀಳದಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ನಾವಿಕರು ಆ ದಿನ ಇನ್ನೂ ತಂಗುವ ಹೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತೀರಕ್ಕೆ ತಂದರು.

೫೪. ದೋಣಿಯು ನಿಂತಕೂಡಲೆ ಹೆರಾಕ್ಷಿಸ್ಸನು ಹುಟ್ಟಿನ ಮರವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೈಲಾಸನೂ ಹೊರಟನು. ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಕೆಲವರು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಸಿಜಿಕಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಸಂಗತವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಜೀಸನ್ನಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೊರಟರು; ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಕರ ಹಾಸಿಗೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಲ್ಲನ್ನೂ, ಅಡಿಗೆಗಾಗಿ ಒಣಸಾದೆಯನ್ನೂ ತರಲು ಹೊರಟರು.

೫೫. ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮರವು ಹೆರಾಕ್ಷಿಸ್ಸಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ಒಂದು ಎಳೆಯ ಗಿಡವು ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ ಅದರ ದಪ್ಪ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಬಡಿದು ಕೆಡಹಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದಲೇ ಮುರಿದು

ಹಾಕಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಆ ಬೋಳುಗಿಡವನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತು ಬೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಕೆಲಸವು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು. ಬುಡದ ನೆಲವನ್ನು ಮಿದುಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ ಗಿಡದ ಸುತ್ತಲೂ ಬಡಿದು ಗಿಡವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ತಬ್ಬಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸವೂ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನೇಲೆ ಆ ಗಿಡವು ಬುಡಸಹಿತವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಗಿಡದ ಮುಂಡವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಸುಮಾರಾಗಿ ಕವಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿತು.

೫೬. ಈ ನಡುವೆ ಹೈಲಾಸನು ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆರಾಳು ಕ್ಲಸ್ಟನು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ರೆಂಬೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೂ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಂಚಿನ ಒಂದು ಹೂಜಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೀರಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದನು. ಅವನು ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಗೆ ಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವರ್ಧಿಷ್ಟನಾದ ಯಾವ ಶ್ರೀಮಂತನು ತಾನೇ ಆಳುಗಳಿಲ್ಲದಿರುವಾಗಲೂ “ಇಂತಹ ಕೆಲಸವು ನನ್ನ ಪದವಿಗೆ ಕೀಳಾದುದು; ಇದನ್ನು ಆಳುಗಳೇ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಪಾಲುಮಾರುವನು? ಆದುದರಿಂದ ಹೈಲಾಸನು ತಾನೇ ನೀರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಹಳ ಸುತ್ತಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಚಿಲುಮೆಯ ಒಳಗೆ ಬಂದನು. ನೀರು ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಜೊಂಡು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಚಿಲುಮೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಡೆಯು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅದರ ಮೇಲಣಿಂದ ನೀರನ್ನು ಮೊಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೈಲಾಸನು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸುಂದರಮುಖಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಹಾಗೆಯೇ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಆ ಬಲಕನ್ನಿಕೆಯರು ಹೈಲಾಸನು ತಾವು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಆ ಬಲಕನ್ನಿಕೆಯರು ಹೈಲಾಸನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಾವು ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು. ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಅವರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

೫೭. ಇತ್ತ ಹೆರಾಳು ಕ್ಲಸ್ಟನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದಕೂಡಲೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹೈಲಾಸನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು.

ಮರಕ್ಕೆ ತೂಗಹಾಕಿದ್ದ ಬುತ್ತಿಯುಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ನೀರನ್ನು ತರಲು ಅವನು ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ “ಹೈಲಾಸ್! ಹೈಲಾಸ್!” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದನು. ಉತ್ತರವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪುನಃ ಪುನಃ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅರಚಿದನು. ಆದರೂ ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕೂಗನ್ನು ಜಲಕನ್ನಿಕೆಯರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಹೈಲಾಸನು ಕೆಲವುಸಾರಿ ಕೇಳಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದುಬಾರಿಯೂ “ಚಿಲುಮೆಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಕೊಂಡಿರುವೆನು! ಬಿಡಿಸು! ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸು!” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಬಾವಿಗೆ ಇಳಿದಿರುವವರ ಧ್ವನಿಯಂತೆ ಅನೃಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಹೈಲಾಸನ ಉತ್ತರವೂ ಒಹುದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

೫೮. ಹೈಲಾಸನಮೇಲೆ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸಿಗೆ ಬಲುಪ್ರೀತಿ; ಹೈಲಾಸಿಗೂ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಹೈಲಾಸನು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸಿಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಬಳಿಕ ಚಿಂತೆಯೂ ಉಂಟಾದುವು. ಕತ್ತಲೆಯಾದಮೇಲೆಯೂ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಶೋಕವು ಹೆಚ್ಚಿ ಹುಟ್ಟಿನ ಮರವನ್ನೂ, ಬುತ್ತಿಯನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ “ಹೈಲಾಸ್! ಓ ಹೈಲಾಸ್!!” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

೫೯. ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸನೂ ಹೈಲಾಸನೂ ಹಡಗಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗದಿದ್ದುದರಿಂದ, ನಾವಿಕರಿಗೆ ಸಂಶಯವೂ ಚಿಂತೆಯೂ ಉಂಟಾದುವು. ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕರೆತರುವುದಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದ ಕೆಲವರು ನಾವಿಕರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಬಹಳ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬಕಲಿ ದೋಣಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರೊಳಗೆ ಬಹಳ ವಾಗ್ವಾದವು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಕೆಲವರು ಇಷ್ಟಪಡದಿದ್ದರೇ ಈ ವಾಗ್ವಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು. ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ವಾಯುದೇವನಾದ ಬೋರಿಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳುಗಳಾದ ಕಲಾಯಿಸ್, ಜೀಟೀಸ್ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ನಾವಿಕರು ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇ ಹಡಗು ಹೊರಡತಕ್ಕದೆಂದು ಬಲವಾಗಿ ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಾದವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಒಪ್ಪುವವಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದ ಮರದಬೊಂಬೆಯು ಸಮಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಷ್ಟೊಂದು ವಿವಾದ

ವು ನಿರರ್ಥಕವೆಂದು ಜೇಸನ್ನನು ಸಮಾಧಾನಹೇಳಿ, ಬೊಂಬೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಏನುಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. “ಹೆರಾಳ ಸ್ವನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದು ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಜನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಹಾಯ್ಯ ಮಾಡುವುದು ದೈವೇಚ್ಛೆಯಲ್ಲ; ನೀವು ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಗುಂಪನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವನು” ಎಂದು ಬೊಂಬೆಯು ಹೇಳಿತು. ಇದರಿಂದ ನಾವಿಕರ ವಾಗ್ವಾದವೆಲ್ಲವೂ ಶಾಂತವಾಗಲು, ಉಳಿದ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೊರಟರು.

ಹತ್ತನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಜಂಬಗಾರನಾದ ಒಬ್ಬ ದಾಂಡಿಗನು.

೬೦. ದೋಣಿಯು ಪೂರ್ವಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟು ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಬ್ರಸಿಯ ಎಂಬ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿದ್ದ ಆಳುಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೊಸಬರು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ದೊರೆಯಾದ ಆಮಿಕಸ್ ಎಂಬಾತನಿಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿದರು. ಈ ದೊರೆಯು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಬಲು ದೊಡ್ಡವನು. ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಕೌಶಲವೂ ಇದ್ದುವು. ಆದರೆ ಇವನಿಗೆ ಬಹಳ ಗರ್ವವಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವನು ಮುಷ್ಟಿಯ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನ ಕೀಟಲೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಯಾರಾದರೂ ಇವನೊಡನೆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಅಂತಹವನು ಬದುಕಿಬರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಜೀವಸಹಿತವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಅವನ ಕೈಯೋ, ಕಣ್ಣೋ, ಕಿವಿಯೋ ಊಸವಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

೬೧. ಹೊಸಬರು ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ತನ್ನೊಡನೆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಯಾರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುವರೆಂದು ಆಮಿಕಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನು ಎರಡು ಜೋಡಿ ಕೈಚೀಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ದೋಣಿಯು ದಡಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಹೋಗಿ ತೀರದಲ್ಲಿ

ನಿಂತುಕೊಂಡು ಜೇಸೇ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಕುರಿತು—“ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾ ದರೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದವನ್ನು ಮಾಡುವರಿದಾರೋ? ಅಥವಾ ಈ ಏದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಗಟ್ಟಿಗನೆಂದು ಯುದ್ಧವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಡುವರೋ? ಬೇಗ ಉತ್ತರಕೊಡಿ. ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದಹೊರತು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಕೂ ಡದು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಜೇಸನ್ನನು ಆಗೋನಾವಿಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದ ಪಾಲ್ಗಕ್ಸ ಎಂಬಾತನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಸನ್ನಿವಾಡಿದನು. ಇವನಿಗೆ ಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದ್ದಿತು ; ಆದುದರಿಂದಲೇ ಜೇಸನ್ನನು ಇವನಿಗೆ ಸನ್ನಿ ಮಾಡಿದುದು. ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನು ಆಮಿಕಸ್ಸನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ—“ ನನಗೆ ಮುಷ್ಟಿಯು ದ್ಧವು ಸುಮಾರಾಗಿ ಬರುವುದು. ನನ್ನೊಡನೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾದಾಡಿ, ಬಳಿಕ ನೀನೇ ಗಟ್ಟಿಗನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಷ್ಟೆ ? ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಜಂಬ ಗಾರನಾದ ಆಮಿಕಸ್ಸನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು,—“ ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಎರಡರಷ್ಟು ದವ್ವವಾಗಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಡೆದುಮಲಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು. ನೀನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಏಕೆ ಸಾಯುವೆ? ನಾನೇ ಗಟ್ಟಿಗನೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಪ್ಪಿಕೊ ” ಎಂದನು. ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸದಿರಲು, ಆಮಿಕಸ್ಸನು ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಕೈಚೀಲಗಳನ್ನು ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನ ಮುಂದೆ ಎಸೆದು—“ ಇಗೋ! ನೋಡು! ಆ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೈಚೀಲ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ; ಅವನದು ಒಳ್ಳೆಯದು ” ಎಂದು ದೂರಬೇಡ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಜೋಡಿ ಕೈಚೀಲವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗು. ತಿಳಿಯಿತೋ? ” ಎಂದನು. ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನು ತನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೈಚೀಲವನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು.

೬೨. ಆಗೋನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು—“ ಹೆರಾಕ್ಲಸ್ಸನಾದರೂ ಈ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿತ್ತಲ್ಲಾ ! ” ಎಂದುಕೊಂಡರು ; ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಸಂಶಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ಪಕ್ಕ ದವರಂತೂ ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನ ಆಯುಸ್ಸು ಅಂದಿಗೇ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದ್ದಿತೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಬ್ಬರು ಯೋಧರೂ ಕಾಳಿಗಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ರೋಷದಿಂದ ಆಮಿ ಕಸ್ಸನು ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನ್ನು ಒಂದೇ ಎಟಿಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಗುರಿಕಟ್ಟಿ ಹೊಡೆದನು. ಪಾಲ್ಗಕ್ಸನಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು ; ಏಟುಬೀಳುವ

ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಕುಕ್ಕುರಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸನಿಗೆ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮುಗ್ಗುರಿಸಿದನು. ಪ್ರತಿ ಕಕ್ಷಿಯು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗುರಿಕಟ್ಟಿ ಹೊಡೆಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲ್ಲಕ್ಕನು ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಬಿಟ್ಟುದರಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸನ ಗುರಿಯು ಮರಳಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ಸಲವೇ ಆಮಿಕಸ್ಸನ ಕೋಪವು ಮಿತಿಮಾರಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಮಗುದೊಮ್ಮೆ, ಪಾಲ್ಲಕ್ಕಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಮಿಕಸ್ಸನು ತನ್ನ ಎರಡು ಮುಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದನು. ಆದರೆ ಪಾಲ್ಲಕ್ಕನು ಈ ಸಾರಿ ತಟ್ಟನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನುಸುಳಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟುದರಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸನ ಮುಷ್ಟಿಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಗುಲಿ, ಅವನ ಮುಖವು, ಬಹಳ ಹುಳಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಹೇಗಾಗುವುದೋ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು; ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರುತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆಗೋ ನಾವಿಕರು ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕರು; ಅವರು ನಕ್ಕಷ್ಟೂ ಆಮಿಕಸ್ಸಿಗೆ ರೋಷವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅವನು ಯಾವ ಯಾವ ಪಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೂ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಗುದ್ದಿ ಮೈನೋಯಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಆಯಿತೇ ಹೊರತು ಪಾಲ್ಲಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದು ಎಟಾದರೂ ತಗುಲಿಲ್ಲ.

೬೩. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಮಿಕಸ್ಸನ ಗರ್ವವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು ಅಣಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಪಾಲ್ಲಕ್ಕನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಆಮಿಕಸ್ಸನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ದಣಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವನ ಮುಖದಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಲ ಮುಷ್ಟಿಪ್ರಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಇದರ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅವನ ಮೂಗಿನ ಸೆರೆಗಳು ಒಡೆದು ರಕ್ತವು ಧಾರೆಧಾರೆಯಾಗಿ ಹರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವನಿಗೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಳಿಕ ಪಾಲ್ಲಕ್ಕನು ಪುನಃ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತನು. ಆಮಿಕಸ್ಸಿಗೆ ಕೋಪವು ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ಬಂದಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ಕೋಪದಿಂದ ಕಾಳೆಗವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾಗುವುದೇ? ಅವನು ಹೇಗೋ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಹಸಪಟ್ಟು ಪಾಲ್ಲಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದು ಎಟನ್ನು ಹೊಡೆದರೂ, ಆ ಹೊಡೆತವೂ ಅಷ್ಟು ಬಲವಾದುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಲ್ಲಕ್ಕನು “ಇಗೋ! ನಿನ್ನ ಎಟಿನ ಸಾಲವನ್ನು ಬಡ್ಡಿಸಹಿತ ತೀರಿಸುವೆನು; ತೆಗೆದುಕೊ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಎಟನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ಆಮಿಕಸ್ಸನ ಹೆಗಲಿನ ಒಂದು ಮೂಳೆಯು ಮುರಿಯಿತು. ಆದರೂ ಹಠದಿಂದ ಅವನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣ. ಮೂರನೆಯ ಸಾರಿ ಮತ್ತೊಂದು

ಎಟನ್ನು ಆಮಿಕಸ್ಸಿನ ಕಿವಿಯ ಬುಡಕ್ಕೆ ತಾಕುವಂತೆ ಪಾಲ್ವಕ್ಕನು ಹೊಡೆದುದರಿಂದ ಅವನು ತತ್ತರಿಸತೊಡಗಿದನು; ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದುಕೊಂಡಿತು; ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅವೂರ್ವವಾದ ಶಬ್ದವುಂಟಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚೇತನನಾಗಿ ಅವನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ ಕಡೆಯ ಪರಿಚಾರಕರು ಎಷ್ಟೋ ಉಪಚರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆಮಿಕಸ್ಸಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಪಾಲ್ವಕ್ಕನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಲೂ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

೬೪. ಆಗ ಪಾಲ್ವಕ್ಕನು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದನು. ಆಮಿಕಸ್ಸಾದರೋ ಹಿಂದೆ ತನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದ ಜಯಗಳಿಂದ ಮತ್ತನಾಗಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ದೀನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಾಲ್ವಕ್ಕನು ಆಮಿಕಸ್ಸಿನ ಮನೋಭಾವವನ್ನರಿತು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾರನ್ನೂ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಂದ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿಸಿ ಆ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಆಮಿಕಸ್ಸಿನ ಕಡೆಯ ಆಳುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ದಣಿಯು ಆ ದಿನ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ಅವಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಒಲುಕೋಪವುಂಟಾಗಿದ್ದಿತು. ಪಾಲ್ವಕ್ಕನು ಮಾಡಿದ ಯುದ್ಧವು ಅನ್ಯಾಯವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವರು ಆಗೋನಾವಿಕರೊಡನೆ ಕೇಣಕುಜಗಳವನ್ನು ತೆಗೆದರು. ಆದುದರಿಂದ ಜೇಷ್ಠ ವೊದಲಾದವರು ಅವರನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಆಮಿಕಸ್ಸಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೂ ವಿವೇಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣಹೊರಟರು.

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಒಬ್ಬ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಾದ ದೊರೆಯ ಕಷ್ಟನಿವಾರಣೆ.

೬೫. ಆಗೋನಾವೆಯು ಪ್ರೋಪಾಟಿಸ್ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಬಲದಡದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈಗ ನಾವಿಕರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೇ ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ದೋಣಿಯು ಎಡದಡದ ಕಡೆಯೇ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು ಕಂಡಿತು. ದೋಣಿಯ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು, ಪ್ರೋಪಾಟಿಸ್ಸಿನ ಬಲದಡದಲ್ಲಿ ಆ ನಾವಿಕರು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ದೋಣಿ

ಯು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಎಡತೀರದಲ್ಲಿ ಪಯಣಮಾಡಿದಕೂಡಲೆ ಥೇಸ್ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ನಾವಿಕರು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಒಂದು ನೋಟವನ್ನು ಕಂಡರು.

೬೬. ದೋಣಿಯು ದಡವನ್ನು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೂ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆಳುಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಿರೀಟದಿಂದಲೂ, ಧರಿಸಿದ್ದ ಉಡಪಿನಿಂದಲೂ ಅವನು ಆ ಪ್ರಾಂತದ ರಾಜನೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತಿದ್ದಿತು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ರಾಜದಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಊರುಗೋಲೊಂದು ಇದ್ದಿತು. ಮುಖವೂ ಕೈಕಾಲುಗಳೂ ಕ್ಷಯರೋಗಿಯ ಅವಯವಗಳಂತೆ ಬಹಳ ಕೃಶವಾಗಿದ್ದವು; ಅವನ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡೆಗಳು ಒಡೆದುಹೋಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದವು. ಅವಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವೂ ದೃಷ್ಟಿಪಾಟವವಿರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದಲೇ, ಅವನು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಊರುಗೋಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ತಡಕಿನೋಡುತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ತಡವರಿಸುತ್ತ ಮೆತ್ತಮೆತ್ತಗೆ ಸಮುದ್ರದ ಅಂಚಿನವರೆಗೂ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಫೀನಿಯಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದಿತು. ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

೬೭. ದೋಣಿಯು ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದನ್ನು ಆ ರಾಜನು ಶಬ್ದದಿಂದಲೇ ತಿಳಿದು “ಜೇಸ್ಟ್! ನಿನಗೆ ಸ್ವಾಗತವು!” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಆ ವಿಲಕ್ಷಣವುರುಷನ ಪರಿಚಯವು ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಅವನಿಗೆ ಅವರ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿದುದು ನಾವಿಕರಿಗೆ ಮತ್ತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಅವನಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯದ್ವರ್ತಮಾನವು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಜೇಸ್ಟ್ ಮೊದಲಾದವರ ಆಗಮನವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಇದಿರುನೋಡುತ್ತ ಇದ್ದು ಅವನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಕೂಡಲೆ, ಅವರು ಭಯಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ದೋಣಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಾವಿಕರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಲು ಸಾಹಾಯ್ಯಮಾಡಿದರು. ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಒಣಜಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಗೌರವವಿದ್ದಿತು. ಆದಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಸೇವಕರ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸೇವಕರ ಸಾಹಾಯ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಕುರುಡ ದೊರೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖೇದವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾವಿಕರು ಅವರ ಸೇವೆ

ಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಇತರರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖೇದವಾಗದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಮಹಾತ್ಮರ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಲಕ್ಷಣವಷ್ಟೆ !

೬೮. ಆ ರಾಜನು ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ, ಊಟದ ಸಮಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಚಾರಕರು ಬಗೆಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಂದು ಬಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಫೀನಿಯಸ್ಸನೂ ತನ್ನ ಕಾರ್ತೃಕೈ ಕಾರಣವನ್ನು ಎವರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದನು. “ಮಹಾತ್ಮರುಗಳಿರಾ ! ನನಗೆ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿಗಳೂ, ಬಂಧುಮಿತ್ರರೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉಂಟು ; ಆದರೆ ಮನಶ್ಚಾಂತಿಮಾತ್ರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟೇ ಐಶ್ವರ್ಯವಿದ್ದರೂ ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ಮಹಾತ್ಮನಾದ ನಿಮ್ಮ ಗುರುವು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೀವು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಕೇಳಿಯೇ ಇರುವಿರಿ. ನಾನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹೊಲಸುನಾತದ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಬಂದು ನನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಹಾರಿ ಹೋಗುವುವು. ಅವಕ್ಕೆ ಕಾಲನಿಯಮವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಕಾಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ದುರ್ಗಮವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೂ, ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಾಟವು ಒಂದುಸಲವಾದರೂ ನನಗೆ ತಪ್ಪಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳ ಶಾಪದಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ, ದೈವಿಕವಾದ ಈ ಕಷ್ಟವು ತಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಇಲ್ಲಿರುವ ಬೋರಿಯಾಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ನನಗೆ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಯಾಗುವ ಕಾಲವು ಒದಗಿರುವ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಕಷ್ಟವು ಕೊನೆಗಾಣುವುದು ” ಎಂದು ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

೬೯. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪರಿಚಾರಕರು ಊಟಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸುಂಟುರೆಗಾಳಿಯ ವೊರೆತದಂತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಬಂದಿತು ; ಆ ಶಬ್ದವು ಹತ್ತಿರಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಆದರ ರಭಸವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಬಂದುದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ತಡೆಯಲಾಗದ ದುರ್ಗಂಧವೊಂದು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅತಿಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ತೃಟಿಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಭೋಜನಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಂದುವು. ಅವುಗಳ ಮುಖವು ಸುಂದರವಾದ ಬಾಲಿಕೆಯರ ಮುಖ

ದಂತೆ ಇದ್ದುವು ; ಆದರೆ ಅವು ಎಷ್ಟೋಕಾಲದಿಂದ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಬರಗೆಟ್ಟವರ ಮುಖದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳ ಮೈಯೂ ರೆಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕಗಳೂ ಪಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಇರುವಂತೆಯೇ ಇದ್ದುವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಕೊಕ್ಕೂ ಉಗುರುಗಳೂ ಅವುಗಳ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೀರಿದುವಾಗಿ ಬಹು ಭಯಂಕರವಾಗಿದ್ದುವು. ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಡಿಸಿದ್ದ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಪಕ್ಕಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು ಹಾರಿಹೋದುವು. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ನಾವಿಕರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೇಟೀಸ್, ಕಲಾಯಿಸ್ ಎಂಬವರ ಕಣಕಾಲುಗಳಿಂದ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಕಾಣಬಂದುವು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಕ್ಕಿಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಹುವೇಗವಾಗಿ ಹಾರಿಹೋದರು. ಎಂದೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ಈ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಪಕ್ಕಿಗಳು ಹೆದರಿತವುಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಷ್ಟು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹಾರಿಹೋದವು. ಮುಂದೆ ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ, ಹಿಂದೆ ಆಕಾಶಗಾಮಿಗಳಾದ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟೋದೂರ ಹೋದರು. ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದ್ವೀಪವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಪಕ್ಕಿಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾರಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿ ಜಿಡ್ಡುಬಿಟ್ಟುವು. ಜೇಟೀಸನೂ ಕಲಾಯಿಸನೂ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೀಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬ ದೇವದೂತನು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು — “ಇವು ದೇವತೆಗಳ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೃಷ್ಟವಾಗಿರುವವು ; ಫೀನಿಯಸ್ಸಿನ ಶಾಸನವು ಇಂದಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಯಿತು ; ನೀವು ಇವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆ ಪಕ್ಕಿಗಳೂ ಮನುಷ್ಯಧ್ವನಿಯಿಂದ “ಮುಂದೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ದೇವರ ಆಣೆಗೂ ನಾವು ಫೀನಿಯಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ ; ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡವು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ವರ್ಧೋದ್ಯೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಫೀನಿಯಸ್ಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

೭೦. ಇವರು ಬರುವಹೊತ್ತಿಗೆ ಭೋಜನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದರು ; ಫೀನಿಯಸ್ಸಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬಂದಿದ್ದಿತು ; ಅವನ ಮುಖದಮೇಲಿದ್ದ ದೈವ್ಯಚಿಹ್ನೆಗಳು ಹೋಗಿ ಅವನು ಬಹಳಗೆಲುವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಧ್ವನಿಯೂ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದೋತಕವಾಗಿದ್ದಿತು. ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಆಹಾರವನ್ನು ತಿಂದು ಅಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟೋವರುಷಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವ

ನಿಗೆ ಆ ದಿನ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪೂರ್ವವಾದ ರುಚಿಯು ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅತಿಥಿಗಳಿಲ್ಲರೂ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಊಟಮಾಡುವಂತೆ ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಚಾರಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ನಡುವೆ “ನಿನಗೆ ಶಾಪವು ಬಂದಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?” ಎಂದು ಜೇಸನ್ನನು ಕೇಳಲು,—“ಒಬ್ಬ ದೇವತೆಯು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಗುಪ್ತವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದನು; ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ಜಗಳಗಳುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಶಾಪವು ಬಂದಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಕಷ್ಟಬಂದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನಿಂದ ಇತರರಿಗೆ ಕಷ್ಟವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ! ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿರುವೆನು” * ಎಂಬುದಾಗಿ ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದನು.

೭೧. ಮಾರನೆಯದಿನದ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣಬಳಿಯಿಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಂತಿರುವ ತೇಲುವ ಬಂಡೆಗಳಿರುವುದೊ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಮೃತಾಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಪಾರಿವಾಳದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಸಲಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದರಂತೆ ಅವು ಅನೇಕವೇಳೆ ತಮ್ಮನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದೊ ತಿಳಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲು ಒಂದು ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಮುಂಚೆ ಹಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಬಳಿಕ ನಾವಿಕರು ಫೀನಿಯಸ್ಸಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣಹೊರಟರು.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಿ; ಕಂಚಿನಗರಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳು.

೭೨. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಸಮುದ್ರದ ಆಚೆಯೀಚೆಕಡೆಯ ತೀರಗಳು ಹತ್ತಿರಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿರುವು.

* ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡಿತಿಯ ಚಾಡಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಹೆಂಡಿತಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಘೋರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದುದರಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಫೀನಿಯಸ್ಸಿಗೆ ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯು ಇರುವುದು.

ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಒಂದು ಜಲಸಂಧಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಜಲಸಂಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಅದರ ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದ ಎರಡು ಬಲುದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಳು ನಾವಿಕರಿಗೆ ಗೋಚರವಾದುವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲುಹಲಗೆಗಳು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತ ಆಗಾಗ ಉದಿರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ ಎರಡು ಬಂಡೆಗಳೂ ಒಂದೊಂದುಸಾರಿ ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಲೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಒಂದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ದೂರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು. ಫೀನಿಯಸ್ಸನು ಹೇಳಿದ್ದ ತೇಲುವ ಬಂಡೆಗಳು ಅವೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ನಾವಿಕರಿಗೆ ಸಂಶಯವುಂಟಾಯಿತು: ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಬಂಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಹದ್ದು ಹಾರಿಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತುಹೋದುದು ಕಂಡುಬರಲು, ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಬಂಡೆಗಳನ್ನೇ ಫೀನಿಯಸ್ಸನು " ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಿ " ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದನೆಂಬುದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡರು.

೭೩. ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಬಿಡಲು ಅದರ ಒಂದಗರಿಮಾತ್ರ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಯು ಪ್ರಾಣ ಸಹಿತವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವು ಸುಗಮವಾಗುವುದೆಂದು ಜೇಸನ್ನನು ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾದಿದ್ದು ಆ ಬಂಡೆಗಳು ಸರಸ್ವರ ದೂರವಾಗಿ ಅಗಲಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇಗನೆ ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅದು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದರಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿದಿದ್ದ ನಾವಿಕರು ಬಂಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು; ದೋಣಿಯೂ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಬಲವಾದ ಈ ಗಂಡವು ತಪ್ಪಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವಿಕರು ದೇವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಯೂಕ್ಸೈಟ್ ಎಂಬ ಸಮುದ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕಪ್ಪುಕಡಲು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುವುದು.

೭೪. ಈ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದಮೇಲೆ ನಾವಿಕರು ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೊರೆಗೆ ಲೈಕಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದಿತು. ಕಪ್ಪುಕಡಲಿನ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಕಪ್ಪನೆಯ ಕಾಡು ಜನರು ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರ ಎಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಷ್ಕರುಣಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಲೈಕಸ್ಸು

ನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆಗೋ ನಾವಿಕರನ್ನು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಇದಿರುಗೊಂಡು ಉಪಚರಿಸಿದನು. ಆಗೋ ನಾವಿಕರೂ ಬಹಳ ದಣಿದಿದ್ದರರಿಂದ, ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ದಿನ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರ್ಣಧಾರನಾದ ಟಿಫಿಸ್ಸಿಗೆ ದೇಹಾಲಸ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು; ರೋಗವು ಪ್ರಬಲಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಕಾಲವಶನಾದನು. ಖಗೋಳಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದ್ದಿತು; ಯಾವ ಯಾವ ಗ್ರಹ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಎಷ್ಟುಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗನು. ಒಂದುವೇಳೆ ರಾತ್ರಿಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವನ ಸಾಹಾಯ್ಯವನ್ನು ಕೋರದೆ, ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಅವನ ಸಾಹಾಯ್ಯವು ತಮಗೆ ದೊರೆತೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಜೇಸನ್ನನು ಕರ್ಣಧಾರಕತ್ವಕ್ಕೆ ಟಿಫಿಸ್ಸನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದನು. ಈಗ ಆತನ ಸಾಹಾಯ್ಯವು ತಪ್ಪಿದುದರಿಂದ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾದಂತಾಯಿತು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಾದ ಇಡ್ಡನ್ನನು ಒಂದು ಕಾಡುಹಂದಿಯ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹತನಾದನು. ಈತನಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯಜ್ಞಾನವಿದ್ದಿತೆಂದು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿರುವುದು. ಆದರೆ ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನು ತನಗೇ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದ್ದ ಮರಣದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ, ಅಲ್ಪವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾದನು. ಹೀಗೆ ಕಾಲವಾದ ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಿಗರಿಬ್ಬರ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆಗೋನಾವಿಕರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಯಣಹೊರಟರು.

೭೫. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮಣ್ಣಿನ ದಿಬ್ಬದಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಯೋಧನು ತಟ್ಟನೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕುಲಾವಿಯೂ, ಮೈಮೇಲೆ ಒಂದು ಕವಚವೂ ಇದ್ದವು; ಆದರೆ ಅವು ಮಣ್ಣುತಂದುಹೋಗಿದ್ದವು. ಅವನ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯೂ, ಮತ್ತೊಂದರಮೇಲೆ ಗುರಾಣಿಯೂ ಇದ್ದವು; ಆದರೆ ಕತ್ತಿಗೆ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದುಹೋಗಿ ಅರ್ಧಭಾಗಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುರಿದುಹೋಗಿದ್ದಿತು; ಗುರಾಣಿಯೂ, ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ, ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂತಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ಯೋಧನು ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ತನ್ನ ಮೊಟಕುಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ತಟ್ಟನೆ ಮಾಯ

ವಾದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಬಳಿಕ, ಸೌದೆ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಲವರು ನಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ಆ ಯೋಧನ ವೃತ್ತಾಂತವು ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗೋ ನಾಠಿಕರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಆಕೃತಿಯು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅದು ಸ್ಥಿಲವು ಎಂಬೊಬ್ಬ ಗ್ರೀಕ್‌ಯೋಧನ ಪಿಶಾಚ (ಲಿಂಗ) ದೇಹವೆಂದೂ ಒಂದು ಬಾಣವು ತಗುಲಿ ಅವನು ಕಾಲವಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ, ಗ್ರೀಸಿನಿಂದ ಬಂದ ತನ್ನ ದೇಶದವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಆ ಪಿಶಾಚವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ಜೇಸಸ್ ಮೊದಲಾದವರು, ಆ ಪಿಶಾಚವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಂಗಿ, ಅದರ ತೃಪ್ತಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದರು. ಆಫಿಯಸ್ಸನು ಒಂದು ವೀಣೆಯನ್ನು ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗಿಡಕ್ಕೆ ನೇತುಹಾಕಿದನು. ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅದರ ತಂತಿಗಳಿಂದ ಧ್ವನಿಯು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಆಗೋರ್ನಾಠಿಕರು ಮುಂದೆ ಹೊರಟರು.

೭೬. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನಂತರ ಆ ನಾಠಿಕರು ಮತ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಅದು ಸ್ತ್ರೀ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಕಪ್ಪಡೋಸಿಯಾ ಪ್ರಾಂತವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪುರುಷೋಚಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ರೂಢಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪುರುಷರಿಗೆ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ಈ ವೀರಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಬಲುಪ್ರೀತಿ. ಇವರಿಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಅನ್ಯದೇಶಗಳ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳುವರು; ಇವರು ಪ್ರಾಯಶಃ ತಮ್ಮ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಿರ್ಜನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತ್ಯಜಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು! ಆಗೋರ್ನಾಠಿಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಈ ವೀರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದೂ, ಇವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲವಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೊಂಬೆಯು “ ಹೆರ್ರಾಕ್ಲಸ್ಸನೂ, ಥೀಸಿಯಸ್ಸನೂ ಮುಂದೆ ಈ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಈಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇವರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಕ್ಕುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ನಾವೆಯು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

೭೭. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅಭೂತವೂರ್ವವಾದ ಒಂದು ಮೊರೆತವು ಕೇಳಿಸಿತು; ಅದು ಸಮಾಪಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಅನೇಕ ಕತ್ತಿಯ

ಅಲಗುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ತಗಲುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಶಬ್ದದಂತೆ ಕೇಳಲಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಾನೆಯು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೋಡದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ದೋಣಿಯ ಬಳಿಗೇ ಚಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಹುಟ್ಟುಬಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ನಾವಿಕನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಬಾಣವು ನಟ್ಟು ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುವಂತಾಯಿತು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೋಡದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದು ನಾವಿಕರ ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಹಿಂಡೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಕಂಚಿನ ಗರಿಗಳು ಉದಿರಲಾರಂಭವಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಗಾಯಗಳಾದುವು. ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾತರವು ಹೆಚ್ಚಿ ಆ ನಾವೆಗೆ ಅಪಾಯವು ಸಂಭವಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಜೀಸನ್ನನು ದೋಣಿಯ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು, ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಅರಿವಾಸಿಯಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಮತ್ತೆ ಅರಿವಾಸಿ ಜನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಾಣಗಳಿಂದ ಬಡಿದು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅದು ತಿಳಿಸಿತು. ನಾವಿಕರು ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಲು ಕಂಚಿನಗರಿಯ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗುರಾಣಿಗಳ ಆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯಭ್ರಾಂತವಾಗಿ ಹಾರಿಹೋದುವು. ಆ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಕುರಿತು—“ಛೆಸ್ಸೆಲಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಆರ್ಕೇಡಿಯ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯವಿರುವುದಷ್ಟೆ ! ಹಿಂದೆ ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಆರ್ಕೇಡಿಯದ ಒಂದು ಸರೋವರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದುವು. ಈಗ ಇವು ಈ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ನಾವಿಕರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಕೊಡುತ್ತಿರುವುವು ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇಂತಹ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೆರಾಳ ಸ್ವನು ಆ ಸರೋವರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮೂಲ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದನು.*

೭೮. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಕಪ್ಪನೆಯ ಹೊಗೆಯು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಏಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವು ನಾವಿಕರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಕೊಡತಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಗಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸಿತು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು—“ಇಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗಣಿಗಳು ಬಹಳವಾಗಿರುವುವು. ಹೆಫೆಸ್ವಿಸ್ಸಿನ ಭಕ್ತರು ಇಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ರಾತ್ರಿಯೂ ಹಗಲೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತ

* “ಯವನಮಹಾವೀರ ಚರಿತ” ಯ ೮ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ.

ಲಿರುವರು. ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ್ಪಿಸ್ ಇರು ವುದು ಎಂದು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕಾಲ್ಪಿಸ್ ರಾಜ್ಯವು ಸಮಾಪವಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ನಾವಿಕ ರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು; ಏಕೆಂದರೆ—ಕನಕೋರ್ಣವು ಇದ್ದುದು ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಕನಕೋರ್ಣದ ನಾಡೂ; ನಾವಿಕರ ಎರಡನೆಯ ಸಂನೋಹವೂ

ನಾವಿಕರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆ ದಿನದ ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ದ್ವೀಪವು ಅವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ತರುಣರು ನಿಂತಿದ್ದರು, ನೋಡಲು ಅವರು ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ, ವಸ್ತ್ರವಿಹೀನರಾಗಿದ್ದರು. ನಾವಿಕರು ಅವರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು—“ನೀವು ಯಾರು? ಇದೇಕೆ ಹೀಗಿರು ವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ‘ನಾವು ಪ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳು; ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ತಂದೆಯಾದ ಎಯಿಾಟೀಸನು ಕನಕೋರ್ಣದಮೇಲಣ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯಾದ ಅಥಾ ಮಸ್ಸಿನ ಬಳಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ನೆವದಿಂದ ನಿರ್ಜನವಾದ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಕನಕೋರ್ಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆಯಾರೂ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಿರ ಬಾರದೆಂಬುದೇ ಅವನು ಹೀಗೆ ನಿಷ್ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಅನೇಕವರುಷಗಳಿಂದ ಈ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಡಗು ಬಂದೀತೇ ಎಂದು ಇದಿರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆವು; ನೀವು ಗ್ರೀಕರಂತೆ ತೋರುವಿರಿ; ನಮ್ಮನ್ನು ಗ್ರೀಸಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದು” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾವಿಕರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಅವರೂ ಬರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳೂ ಕಾಲ್ಪಿಸ್ಸಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ನಾವಿಕರೊಡನೆಯೇ ಹೊರಟರು.

೮೦. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಕೆಲವು ಪರ್ವತಶಿಖರಗಳು ಗೋಚರವಾದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಹಳ ಎತ್ತರವಾಗಿ

ದ್ದುವು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಕಪ್ಪನೆಯ ಮೇಘದಂತಿದ್ದ ಒಂದು ವಸ್ತುವು ಕೆಳಕ್ಕೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಹಾರಿಬಂದಿತು. ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಾದಮೇಲೆ ಭಯಂಕರ ವಾದ ವೇದನಾಧ್ವನಿಯೂ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾಪಕರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯೂ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕುತೂಹಲವೂ ಉಂಟಾದುವು. ಅವರು ಫಿಕ್ಕಸಿಸ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರಿತು— 'ಈ ಧ್ವನಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅವರು " ಈ ಧ್ವನಿಯು ಲೋಕೋಪಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರೊವಾಧಿಯೆನ್ನಿಸದು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಆತನು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದುದರಿಂದ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ರೋಷವುಂಟಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಆ ಪರ್ವತಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಒಂದು ಗಂಡ ತಿಲೆಗೆ ಸರಪಣಿಯಿಂದ ಜಿಗಿದುಕಟ್ಟಿ, ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅದ್ಭುತಾಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಹದ್ದು ಅವನ ಯಕೃತ್ತನ್ನು ಒಂದುಸಾರಿ ಕಿತ್ತುತಿನ್ನುವಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿರುವರು. ಆ ಹದ್ದು ಕಿತ್ತುತಿನ್ನುವಾಗ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಂದುಸಾರಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರೊವಾಧಿಯನ್ನೆ ನರಳುತ್ತ ಅರಚುವನು. ಸುತ್ತಲೂ ಅನೇಕ ಗಾವುದಗಳ ವರೆಗೂ ಈ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸುವುದು" ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾವಿಕರು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟರು. " ಈತನ ಕಷ್ಟವು ಹೆರಾಕಲ್ಪಿಸ್ಸಿಂದ ಕೊನೆಗಾಣುವುದು" * ಎಂದು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನು ಜೇಸನ್ನನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

೮೧. ಹೀಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತ ಮುಂದಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವರು ಪಯಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೌಧಗಳು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದವು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಬರಲು, ಆ ಸೌಧಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ದೀಪಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಆ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಎಲ್ಲಿಯವೆಂದು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ—ಅವೇ ಕಾಲ್ಪಿಸ್ಸಿನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಎಯೀ ದ್ವೀಪದವೆಂದು ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು. ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಆ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಜೇಸನ್ನನೂ ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಎಯೀಟೀಸಿನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊರಟರು. ಅವರು ಅರಮನೆಗೆ ಸೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ—ಗ್ರೀಸಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಏವತ್ತು ಮಂದಿ ತರುಣಿಯೋಧರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದೋಣಿಯು ಬಂದಿರುವುದೆಂದು ರಾಜಭೃತ್ಯರು ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಎಯೀಟೀಸಿಗೆ

* ಯವನಮಹಾವೀರಚರಿತೆಯ ೧೪ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ.

ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ರಾಜನು ಜೇಷ್ಠನೊಡಲಾದವರನ್ನು ಇದಿರು ಗೊಂಡು ಉಪಚರಿಸಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಜೇಷ್ಠನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಗ್ರೀಕ್ ತರುಣರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ನೀವು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿ ಗ್ರೀಕ್ ತರುಣರು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಳವಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಯಾಟೀಸಿಗೆ ಹಿಂದಣರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದುಸ್ವಪ್ನವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ “ನೀವು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು?” ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದು. ಜೇಷ್ಠನು ವಿನಯದಿಂದ—“ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ನಾವು ಏಯಾ ಲ್ತಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಿರುವೆವು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜನಾಗಿರುವ ಪೀಲಿಯಾಸನು ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತಂದು ತನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ, ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥನಾದ ನನಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿರುವನು. ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಏಯಾ ಲ್ತಾಸಿಗೇ ಹಿಂದಿರುಗುವೆವು” ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು.

೨೨. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಯಾಟೀಸಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪವುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವನೂ ಪೀಲಿಯಾಸನಂತೆ ಕುತಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು “ಓಹೋ! ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿರುವಿರೇನು? ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಸಾಹಸಗಳಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ಆಕಾರಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇಂತಹ ಅಸಾಯಕರವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಿರಲ್ಲ! ಎಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸಿ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ರಾಜಪುತ್ರರು ನನ್ನ ಎತ್ತುಗಳ ಉಸಿರಿಂದ ಕರಿಕಾಗಿಹೋದರು. ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಮೂರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಸನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಅದ್ಭುತವಾದ ಎರಡು ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಕ್ಕೆ ನೊಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಬಹಳ ಎಸ್ಮಾರವಾಗಿರುವ ಅರೆಯ ಸೆಲವನ್ನು ಒಂದೇಸಲಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉತ್ತು, ನಾನು ಕೊಡುವ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬಿತ್ತಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಫಲವನ್ನು ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಅನುಭವಿಸ

ಬೇಕು. ಈವರೆಗೂ ನೂರಾರುಮಂದಿ ತೂರರು ಬಂದು ವೃಥಾವಾಗಿ ಯತ್ನಿಸಿ ನನ್ನ ಆ ಗೂಳಿಗಳ ಉಸಿರಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಕರಿಕಾಗಹೋಗಿರುವರು ಅಥವಾ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗಿರುವರು. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಅವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ನೆಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಯೋಧರ ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುವರು. ಚಿನ್ನದ ತುಬಟವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಾಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ಈವರೆಗೂ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಬಡ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಆಹಾರವು ದೊರೆಯದೆ ಹಸಿದಿರುವುದು. ಕರಿಕಾಗುವ ಪುಣ್ಯವೂ, ಭಿದ್ರವಾಗುವ ಭಾಗ್ಯವೂ ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸವಿಯಾದ ಒಂದೆರಡು ಗುಟುಕಾಗುವಿರಿ. ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಳಿದಿರುವ ನೀವುಗಳು ಆ ಬಡಪ್ರಾಣಿಯಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಕರುಣವಿಟ್ಟು ಬಂದಿರುವಾಗ, ನಾನು ಅನುಗ್ರಹಿಸದಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ !” ಹೀಗೆ ರಾಜನು ಜೇಸನ್ನನೊಡನೆ ಮಾರ್ಮಿಕರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

೮೩. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಇಬ್ಬರು ರಾಜಪುತ್ರಿಯರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಎಯಿಾಟೀಸಿನ ಹಿರಿಯಮಗಳೂ, ಸ್ಪ್ರಿಕ್ಸ್‌ಸಿನ ಪತ್ನಿಯೂ ಆದ ಖಾಲ್ನಿಯೋಪಿ; ಅವಳ ಮುಖದಮೇಲೆ ಶೋಕದ ಚಿಹ್ನೆಗಳೂ, ಅನುತಾಪದ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದವು; ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಖಾಲ್ನಿಯೋ ಪಿಗಿಂತಲೂ ಕಪ್ಪನೆಯವಳು; ವಯಸ್ಸು ಅಷ್ಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮುಖದಮೇಲೆ ಒಂದುಬಗೆಯ ಅವೂರ್ವತೇಜಸ್ಸು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಾಂತಿಯು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವಳ ಮುಖಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿದ್ದಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ವಾಡಿಯಾ. ಜೇಸನ್ನನು ರಾಜನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ವಾಡಿಯಾ ಅವನ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ “ಜೇಸೆ! ಜೇಸೆ!” ಎಂದು ಕೂಗಿದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಬಂದು ಜೇಸನ್ನನು ತಿರುಗಿನೋಡಲು, ವಾಡಿಯಾ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಜೇಸನ್ನನು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಸನ್ನೆಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿದಳು.

೮೪. “ಜೇಸೆ! ಈವರೆಗೂ ನೂರಾರುಮಂದಿ ತರುಣರು, ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಜನದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ

ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ವಿನಾ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಎತ್ತುಗಳ ಜ್ವಾಲಾಮಯವಾದ ಉಸಿರಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಕರಿಕಾಗಿಹೋದರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಕನಕೋರ್ಣದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಟಗಾತಿಯೂ ಆದ ಸರ್ಪಿಯಿಂದ ಈ ಅದ್ಭುತವಾದ ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಬಹುಕ್ರೂರವಾದ ಒಂದು ರೆಕ್ಕೆಯ ಸರ್ಪವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವನು. ಕನಕೋರ್ಣವು ಅನ್ಯರ ಕೈಸೇರಿದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ರಾಜ್ಯನಾಶವೂ ಮರಣವೂ ಉಂಟಾಗುವೆಂದು ದೇವತೆಗಳ ಶಾಪವಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು. ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿದ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಲ್ಲಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಂತೆ ಕವಚಶೀರ್ಷಕಶಸ್ತ್ರಧಾರಿಯಾದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಯೋಧನು ಹುಟ್ಟುವನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಿತ್ತಿದವನಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಛಿದ್ರಛಿದ್ರವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿಬಿಡುವರು. ಇದುವರೆಗೂ ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವವರೆಗೂ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವರೂ ಅದ್ಭುತವಾದ ಆ ಯೋಧರ ಕತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗೆಹೋಗಿರುವರು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಶೂರನಂತೆ ಕಾಣುವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನೀನು ಆ ಯೋಧರುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಜಯಿಸಿದರೂ, ನೀನು ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪದ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನೇನೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ದುಡುಕದೆ, ನಿನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಡನೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ನನಗೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಿಳಿಸು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನಾವೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಬಳಿಯಣ ತೋಪಿಗೆ ಬರುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಿಡಿಯಾ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

೮೫. ಜೇಷ್ಠನೂ ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಾನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಕೇಳಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಆ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೆ ತಮ್ಮ ಬಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಶಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದರೆ ಅವಮಾನವಾದೀತೆಂದು ಅವರಲ್ಲನೇಕರು ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಜೇಷ್ಠನಿಗೆಂತೂ ಎಯಿರಟೇಸನೂ ಮೀಡಿಯಳೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಭಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ “ಮಾಯಾಬಲದ ಮುಂದೆ ಕಾಯಶಕ್ತಿಯು ಕೆಂದುವುದೆ?” ಎಂಬ ಸಂಶಯವು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿ

ನಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕವೇಳೆ ಹೊಳೆದಿದ್ದಿತು. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಂಗಡಿದ್ದ ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರೂ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರನಾದ ಜೇಸನ್ನಿನ ಮನಸ್ಸೂ ಸಹ ಹೇಗೆ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತೋ ಹೇಳುವುದು ಪ್ರಯಾಸವೆಂದು ತೋರುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂತಯಗ್ರಸ್ತರಾದ ಹಲವರ ನಡುವೆ ಇರುವ ದೃಢಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಕೆಲವರೂ ಸಹ ಸಂತಯ ಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ.

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಅದ್ಭುತವಾದ ಆರಂಬ.

೮೬. ಕಡೆಗೆ ಜೇಸನ್ನನು ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬರುವುದು ಸುಖವೆಂದು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿದ್ದರಿಗೆ ಉತ್ತಮವೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾಗುವುದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತಕ್ಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಯಾಮಕವಾಗಿದ್ದ ತೋಪಿನ ಬಳಿಗೆ ಅವನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋದನು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಿಡಿಯಳೂ ಬಂದು “ಜೇಸೆ ! ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿರುವಿರಿ !” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸನ್ನನು—“ರಾಜಪುತ್ರ ! ನಾನು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನೆಂದು ಗ್ರೀಸಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ಅನೇಕ ಶೂರರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಿರುಗುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಹಿಂದೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದ ಅನೇಕರಂತೆ ನಾವೂ ನಾಶವಾಗುವುದೇ ಸರಿ. ಮಾನಕೈಂತಲೂ ಪ್ರಾಣವೆಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ಸಾಹಸವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮಂಗಳಗಳುಂಟಾಗಲಾರವಲ್ಲವೆ ? ಆದುದರಿಂದ ಯಾರು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ನಾವು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಗೆಯಲಾರೆವು” ಎಂದು ನಿರ್ಧರಧ್ವನಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸಿದನು.

೮೭. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಿಡಿಯಳು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಈಗ ಅವಳು ಜೇಸನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ವುನಃ “ಜೇಸೆ ! ಮಾಯಾಬಲದ ಮೇಲೆ ಮಾನುಷಿಕವಾದ ಕಾಯಶಕ್ತಿಯು ಕೆಂದುವುದೆ ? ಎಂಬ

ನಿನ್ನ ಸಂಶಯವು ಸಾಧುವಾದುದು. ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಗೆ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರತೀಕಾರವಾಗಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ದುಡುಕಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ಕನಕೋರ್ಣವು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವುದು. ನನ್ನ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಸಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ನಿನಗೆ ಸಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಮತ್ತೊಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನು. ಈ ಭರಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ತೈಲವನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಂಕಿಯಾಗಲಿ, ಯಾವ ಆಯುಧವೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ದಿನದಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಧಿಸಲಾರದು. ನನ್ನ ಸಾಹಾಯ್ಯವು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನೀನು ಒಬ್ಬನೇ ಬೆಳಕು ಹರಿವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಪುರದ ಹೊರಗಿರುವ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ಬಳಿಯಿರುವ ಬ್ರೈವೋ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಾ. ಹೊತ್ತುವಾರಿ ಬಂದರೆ, ಜನರು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ಬಳಿ ನಾಳೆ ನಡೆಯುವ ವಿನೋದವನ್ನು ನೋಡಲು ಎಂದಿನಂತೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುವರು ; ನೀನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯದೆ ಹೋದೀತು ! ಎಚ್ಚರಿಕೆ ! ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

೮೮. ಜೀಸನ್ನನು ದೋಣಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಒಂದು ಮಿಡಿಯಳು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಡನೆ ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಿಡಿಯಳನ್ನು ಸಂಬಕೂಡದೆಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಆಕೆಯ ಸಂಬಿಕೆಗೆ ನಿದರ್ಶನವಾದ ತೈಲವು ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇರುವಾಗ, ವಾದದಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಜೀಸನ್ನನು ಆ ತೈಲವನ್ನು ಮೈಗೆ ಸವರಿಕೊಂಡನು. ಕೂಡಲೆ ಜೀಸನ್ನಿಗೆ ನೂರು ಮಂದಿಗಳ ಶಕ್ತಿಯುಂಟಾದಂತೆ ತೋರಿತು. ಆಗ ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಕುರಿತು “ ನಿಮ್ಮ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯಿರಿ ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಅದೇಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಜೀಸನ್ನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬಾಧೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ ; ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೂ ಗಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ; ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ದಣಿವು ಉಂಟಾದರೂ, ಜೀಸನ್ನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಯಾಸವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಆಗೋ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಿಡಿಯಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು “ ನಿನಗೆ ವಿಷಯವಾಗಲಿ ” ಎಂದು ಹರಸಿ ಜೀಸನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೂ

ದಕ್ಕೂ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಜೀಸನ್ನನು ನಿಯಮಿಸಿ ಬ್ರೈಮೋ ಎಂಬ ದೇವತೆಯ ಗುಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟನು.

೮೯. ಆಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸಕ್ಷತ್ರಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಲಿದ್ದವು; ಗಾಳಿಯು ತಣ್ಣಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಕೋಳಿಗಳು ಆಗತಾನೆ ಕೂಗಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದ್ದವು; ಮರಗಳಮೇಲೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದರಂತೆ ಕಾಗೆಗಳು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು "ಕಾ" "ಕಾ" ಎಂದು ಅರಚುತ್ತಿದ್ದವು; ಆದರೂ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅನೇಕ ಜನರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಲಾಹಲವು ಕೇಳಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ದೇವಸ್ಥಾನವಿದ್ದುದೂ ಅದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೇ. ಜೀಸನ್ನನು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದರೊಳಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಮೂರುತಲೆಯ ಒಂದು ವಿಗ್ರಹದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿಂತು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಅದು ವಾಡಿಯಳೇ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಅವಳು ಜೀಸನ್ನನ್ನು ಸನ್ನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು "ಜೇಸೆ ! ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಡೆ ನೋಡು. ನಾಲ್ಕು ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಮಾಯವಾಗಿ ಪುನಃ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವಲ್ಲವೆ? ಅವು ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ? ನಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಹೆಫೆಸ್ಪೆಸ್ಸಿನ ವರದಿಂದ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗೂಳಿಗಳು ಅವೇ; ಅವುಗಳ ಗೊರಸುಗಳೂ ಕೊಂಬುಗಳೂ ಕಬ್ಬಿಣದವು; ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಕಂಚಿನವು; ಅವು ಉಸಿರುಬಿಡುವಾಗ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು; ಉಸಿರುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವವು. ನೀನು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವು ನಿನ್ನನ್ನು ತಿವಿಯುವುದಕ್ಕೆ ರಭಸದಿಂದ ಬರುವವು; ಆಗ ನೀನು ಬೆದರದೆ ಅವುಗಳ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳ ಕ್ರೂರವೆಲ್ಲಾ ಅಣಗಿಹೋಗುವುದು. ಈ ಗುಟ್ಟನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಅನೇಕರು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವರು. ಒಂದುವೇಳೆ ಗೂಳಿಗಳು ತಿವಿದರೂ, ನನ್ನ ತೈಲದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಬಾಧೆಯೇನೂ ಆಗಲಾರದು. ಬಿತ್ತಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಯೋಧರ ನಡುವೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟು ಎನೋದವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರು. ಈ ದೇವತೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸು. ನಾನು ಹೇಳಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಡ" ಎಂದು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಜೀಸನ್ನನು ಹಾಗೆಯೇ ಆ ದೇವತೆಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ಒಂದು ಕಡೆಯಿದ್ದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು.

೯೦. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲ ಸುತ್ತಲೂ ವಿನೋದವನ್ನು ನೋಡಲು, ಜನರು ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜೇಸನ್ನನು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಯಿಟೀಸನೂ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ತನಗಾಗಿ ಎರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ಆಸ್ಥಾನಿಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಮಾಡಿಯಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸೋದರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಜೇಸನ್ನನು ದೊರೆಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹೊಲವನ್ನು ಉಳು ರಾಜನ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆವರಣದೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಗೂಳಿಗಳು ರಭಸದಿಂದ ಉಸಿರುಬಿಡುತ್ತ ಜೇಸನ್ನನ ಕಡೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದುವು. ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋಶಾರಿ ಆಗಿದ್ದಂತೆಯೇ ಈಗಲೂ ಆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಸಾಹಸಿಯು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಲಬೊಂಬೆಯಾಗಿಯೋ, ಒಂದುಹಿಡಿ ಬೂದಿಯಾಗಿಯೋ ಆಗಿಹೋಗುವ ನೆಂದು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎತ್ತುಗಳು ಸವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನನು ಅವುಗಳ ಒಂದೊಂದು ಕೊಂಬನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನು. ಆಗ ಎತ್ತುಗಳ ಹಾರಾಟವೂ, ಗುಟ್ಟರೆಗಳೂ, ಜ್ವಾಲೆಗಳೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತು ಹೋಗಿ, ಅವು ಬಡಕಲು ಎತ್ತುಗಳಂತೆ ಜೇಸನ್ನನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟುವು. ಕೂಡಲೆ ಜೇಸನ್ನನು ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ನೇಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ದೊಡ್ಡ ಹೊಲವನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳೊಳಗಾಗಿ ಹಸನಾಗಿ ಉತ್ತು, ಬಿತ್ತಲು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಎಯಿಟೀಸಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕೋಪಗಳುಂಟಾದುವು. ಜೇಸನ್ನನು ಬಿತ್ತನೆಯ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಾಗ, ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಕೆಟ್ಟಯೋಚನೆಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದುವೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ತಿಳಿಸಲು ಆಗಲಾರದು. ಎಯಿಟೀಸನು ಒಂದು ಕುಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಜೇಸನ್ನನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ರಭಸದಿಂದ ಕುಕ್ಕಿ—“ಇದರ ಬೆಳೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸು” ಎಂದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿಕಾರಧ್ವನಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಸಬನಾದ ಜೇಸನ್ನನು ಅರಿಯನೆಂದು ರಾಜನು ಭಾವಿಸಿದ್ದನು.

೯೧. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜೇಸನ್ನನು ಆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓರಣದಿಂದ ಬಿತ್ತಿಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮುಂದೆ ಎನಾ ಗುವುದೋ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಒಂದು ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಲ್ಲೂ ಬಿತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದಲೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿ

ನಲ್ಲಿಯೇ ಎರಡೆರಡು, ಮೂರುಮೂರು ಮೊನೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುವು. ಅವು ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕತ್ತಿಯ ಮೊನೆಗಳಂತೆಯೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಉಕ್ಕಿನ ಬೋಪಿಯ ಕೊನೆಗಳಂತೆಯೂ, ಮಿಕ್ಕವು ಈಟಿಯ ಅಲಗುಗಳಂತೆಯೂ ತೋರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಗಳೂ, ಭುಜಗಳೂ, ಎದೆಗಳೂ, ತೊಡೆಗಳೂ, ಪಾದಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಲ್ಲೂ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಯೋಧನು ಹುಟ್ಟಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಜೇಸನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಅವರ ರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿದರು. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಾರುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಜೇಸನ್ನನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆ ದುರಾತ್ಮರ ನಡುವೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಗುರಿಕಟ್ಟಿ ಎಸೆದನು. ಆ ಕಲ್ಲು ಒಬ್ಬ ಯೋಧನಿಗೆ ತಗುಲಿತು. “ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಹೊಡೆದೆ?” ಎನ್ನುತ್ತ ಆ ಯೋಧನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದವನನ್ನು ತನ್ನ ಈಟಿಯಿಂದ ತಿವಿದನು. “ಅವನನ್ನೇಕೆ ತಿವಿಯುತ್ತೀಯೆ?” ಎಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಮೊದಲನೆಯವನನ್ನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೆಡಹಿದನು. ಅವನನ್ನು ಮಗುದೊಬ್ಬನು ಹೊಡೆದು ಮಲಗಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹೊಲದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹುಯೋ ಹುಯು ಆಗಿ ಆ ಯೋಧರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಹೊರತಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸತ್ತುಬಿದ್ದರು. ಉಳಿದಿದ್ದ ಆ ಯೋಧನು ಹೊಲದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜೇಸನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಮೇಲೆ ರಭಸದಿಂದ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದನು. ಅವನನ್ನು ಜೇಸನ್ನನು ಒಂದೇ ಎಟಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಮಲಗಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಚಟಪಟನೆ ಆಲಿಕಲ್ಲುಗಳ ಮಳೆಸುರಿದು ತಟ್ಟನೆ ನಿಂತುಹೋಗುವಂತೆ ಆ ಯೋಧರ ಕಡಿ ದಾಟವೂ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೊಲದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ರಕ್ತದ ಕೋಡಿಯು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಜೇಸನ್ನಿನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಅಲ್ಪಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂರ್ಖರ ಜ್ಞಾಪಕವು ಬಂದಿತು. ಅವನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಎಯಿಾಟೀಸಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಹೊರಡುವ ತಿಲಾರಸವಾಹಿನಿಯಂತೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಆಲೋಚನಾಪ್ರವಾಹವು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಮನೋವಿಕಾರವನ್ನು ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿಡಿಯಳ ಕಡೆಗೆ ವಿಕೃತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದುಸಾರಿ ನೋಡಿ—“ಜೇಸೆ! ನೀನು ಈ ದಿನ ಬಹಳ ಸಾಹಸಮಾಡಿ ದಣಿದುಹೋಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ದಣಿಸಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾಳೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ದಿನ

ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೂ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದು ಕಪಟವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿ, ಅರಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ ವಾಗಿ ಹೊರಟನು.

ಹದಿನೈದನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಜನವೂ ಪಲಾಯನವೂ.

೯೨. ಅಂದಿನ ಔತನವು ಬಲು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗೋನಾವಿಕರೈಲ್ಲರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಎಯಿರಾಟೇಸನು ಅವರೈಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆದರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಆಂತರ್ಯವು ಮಾಡಿಯಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಿತು. ನಾವಿಕರನ್ನು ಸಂಬಿಸಿ ಅವರೈಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಾರನೆಯದಿನ ಕೊಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ದುರಾತ್ಮನಾದ ಆ ರಾಜನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮಾಡಿಯಳಿಗೂ ಘೋರ ವಾದ ಮರಣಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದನು! ಈ ಆಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದರೂ, ಮಾಟಗಾತಿಯಾದ ಮಾಡಿಯಳಿಗೆ ಅವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವಳು ಏನೂ ತಿಳಿಯದವಳಂತೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಔತನವು ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಜೇಷ್ಠ ವೊದಲಾದವರನ್ನು ಕುರಿತು—“ಮಿತ್ರರುಗಳಿರಾ! ನೀವುಗಳು ನನ್ನ ಅಳಿಯನಾದ ಫ್ರಿಕ್ಸಸ್ಸಿನ ರಾಜ್ಯದಿಂದಲೇ ಬಂದಿರುವಿರಾದಕಾರಣ, ಕನಕೋರ್ಣವು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ವಶವೇ ಆಗುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಗಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಇತರ ದೇಶದವರು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಿರುವ ರೆಕ್ಕೆಯ ಸರ್ಪವೊಂದನ್ನು ಜಯಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವು ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆಯೇ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರೇಚ್ಛೆಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವುದು. ಅದು ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಗುಟ್ಟುಕಿಗೆ ಸುಂಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈಗ ಅದು ಮೂವರು ನಾಲ್ವರನ್ನಾದರೂ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಸುಂಗಿಬಿಡುವುದು ಖಂಡಿತವು. ನೀವುಗಳು ಕಣಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಎಷ್ಟೋ ಪರಾಯಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಉತ್ಸಾಹಭಂಗ

ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಕನಕೋರ್ಣವಿರುವ ವನದ ಬಳಿಗೆ ನೀವು ಬಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಯುಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಆ ಸರ್ಪವನ್ನು ಬಯಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರ ವಶಪಡಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಅವರನ್ನು ದೊರೆಯು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

೯೩. ನಾವಿಕರು ಮಾರನೆಯದಿನ ಕನಕೋರ್ಣವು ತಮ್ಮ ವಶವಾಗುವುದೆಂದು ವಿನೋದವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಸುಮಾರು ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಡಿಯಳು ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಜೀಸೆ! ಜೀಸೆ! ಎಂದು ಎರಡುಸಾರಿ ಕೂಗಿದಳು. ಈ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೀಸನ್ನನು ಹಡಗಿನಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಅವನನ್ನು ಕರೆದು—"ನೀವುಗಳು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು; ತಡಮಾಡಿರೆ ಘೋರವಾದ ಅಪಾಯವು ಸಂಭವಿಸೀತು!" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೀಸನ್ನಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ "ರಾಜವುತ್ರಿ! ಇದೇನು! ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆ! ಎಣ್ಣೆ ಬರುವಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವ ದಡ್ಡ ಗಾಣಿಗೆನಂತೆ ನಾವೂ ಆಚರಿಸುವೆವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆವೋ? ಎರಡು ಪ್ರಬಲವಾದ ಗಂಡಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಸಾಹಾಯ್ಯಮಾಡಿ, ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೋರಥಕ್ಕೆ ಭಂಗ ತರುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುವೆಯಲ್ಲ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಆಕೆಯು "ನನ್ನ ಗತಿಯು ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇನೋ ಸಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವೆನು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಆರ್ಥಿಯಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನ ವೀಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡಲೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬರುವಂತೆ ತಿಳಿಸು. ನೀನೂ ಕೂಡಲೆ ಹೊರಡು" ಎಂದು ತ್ವರಿಪಡಿಸಿದಳು. ವಾಡಿಯಳ ದುಃಖಸೂಚಕವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ "ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆ? ನಿನಗೆ ಒದಗಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟವು ಯಾವುದಾದರೂ ಇರುವುದೇ? ಎಂದು ಜೀಸನ್ನನು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯು "ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಕ್ರೂರಿ; ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಳೆ ಕೊಲ್ಲಿಸಿ, ನನಗೂ ಕ್ರೂರವಾದ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವನು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಈ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದಬಳಿಕ ನಾನು ಘೋರವಾದ ಆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕಾಗುವುದು; ಇಲ್ಲವೋ ದೇಶಾಂತರಕ್ಕಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದು.

ಹೇಗೇ ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ? ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. “ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೀನೂ ನಮ್ಮೊಡನೆಯೇ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡಬಹುದಲ್ಲಾ ! ಎಂದು ಜೀಸನ್ನನು ಹೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ವಾಡಿಯಳೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿದಳು.

೯೪. ಬಳಿಕ ವಾಡಿಯಳು ಒಂದು ಭರಣಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಡಿಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಜೀಸನ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಭಸ್ಮವನ್ನು ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದುಬಿಡುವುದು. ಆಫಿಯಸ್ಸನು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆಯು ಮತ್ತಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿಯುವುದು. ರೆಕ್ಕೆಯ ಸರ್ಪವು ಕ್ರೂರವಾದುದಾದರೂ, ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಶಕ್ತಿಯು ನನಗೆ ಇದ್ದರೂ, ಅಂತಹ ಘೋರಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಂತಹವರು ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸುವೆನು. ನಾನೂ ನಿನ್ನೊಡನೆಯೇ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬರುವೆನು. ಆಫಿಯಸ್ಸನು ಮಾತ್ರ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೇ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಿರಲಿ ; ನೀನು ನಿನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿ. ಆಫಿಯಸ್ಸನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಡು ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜೀಸನ್ನನು ಆಫಿಯಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು ; ಅವರು ಮೂವರೂ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಕನಕೋರ್ಣವಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

೯೫. ಉದ್ಯಾನವನವು ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಲೇ ವಾಡಿಯಳು ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುವಂತೆ ಆಫಿಯಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಉದ್ಯಾನದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಬಳಿಕ ಅವಳು ಏನೋ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜೀಸನ್ನನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಕನಕೋರ್ಣದ ಹೊಂಬಣ್ಣವು ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು ; ಆ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರತೀಯವಾದ ಸರ್ಪವು ತನ್ನ ಮೈಯು ಸುರುಳಿಗಳನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳೂ ಬಲವಾದ ಉಗುರುಗಳಿದ್ದ ಕಾಲುಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅದರ ಮೈ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಮೊಸಳೆಗಿರುವಂತೆ ತೆಳುವಾದ ಮೂಳೆಯಚೆಕ್ಕೆಗಳಿದ್ದವು. ಅದರ ಕವಲುನಾಲಗೆಯು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಅತ್ತಕಡೆಗೂ ಇತ್ತಕಡೆಗೂ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು ; ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ದೊಡ್ಡ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳಂತೆ ಕೆಂಪಗೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಸರ್ಪವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ

ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದು ತನ್ನ ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ ಮೋರೆಯನ್ನು ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೂ ಚಾಚುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಯಾರು ಬರುತ್ತಿರುವರೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಒಂದು ಸಲ ಅದು ಜೇಸನ್ನನ ಕಡೆಗೂ ಮೂತಿಯನ್ನು ಚಾಚಿ ತಟ್ಟನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೊಸಬನಾದ ಅವನನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಬಾಯನ್ನು ಅಗಲ ವಾಗಿ ತೆರೆದು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಭಸದಿಂದ ಚಾಚಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಜೇಸನ್ನನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದನು. ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಮೂತಿಯು ಬಂದ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ವಾಡಿಯಳು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಭಸ್ಮವು ಪ್ರೋವಾಡಿಯನ್ನಿನ ಯಕ್ಷತ್ರನ ಮೊತ್ತಮೊದಲನೆಯ ರಕ್ತಬಿಂದುವು ಯಾವಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿತೋ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆಯದು. ವಾಡಿಯಳು ಆ ಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ಉಚಿತಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಿತ್ತುತಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅಸಹ್ಯಕರವಾದ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಳು. ಭಸ್ಮವು ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೆ ಸರ್ಪವು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತಟ್ಟನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತು; ಅದರ ನಾಲಗೆಯ ಚಲನವು ನಿಂತಿತು; ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಾಂತಿಯು ಮಂದವಾಗುತ್ತ ಬಂದು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು; ಅದರ ಸುರುಳಿಗಳ ಚಲನೆ ಯೆಲ್ಲವೂ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಡಿಯಳು ಜೇಸನ್ನನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಜೇಸನ್ನ! ಅಗೋ! ಅಲ್ಲಿರುವ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ; ಈಗಲೇ ಹೊರಡುವ? ತಡಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದು. ಬಳಿಕ ನಮ್ಮ ಸಾಹಸದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಜೇಸನ್ನನು ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕನಕೋರ್ಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಸಂತೋಷರಸವು ಹೊರಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿಯು ಪ್ರಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.

೯೬. ಜೇಸನ್ನನೂ ವಾಡಿಯಳೂ ಹಿಂದಿರುಗುವುದನ್ನೇ ಆರ್ಥಯಸ್ಸಿನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರು ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಲೇ ಮೂವರೂ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹಡಗಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ

ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಜೇಷ್ಠ ಮುಂತಾದವರು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಕೂಡಲೆ ಹುಟ್ಟುಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದುವು; ಅನುಕೂಲವಾರುತವು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ದೋಣಿಯು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಚಲಿಸಿತು; ತೀರಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಡಮರಗಳು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದುವು. ನಾವಿಕರು ಕನಕೋರ್ಣದ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ಗಾಸಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮುಂದಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಪ್ರಕರಣ.

ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರು ಗ್ರೀಸಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದುದು.

೯೭. ಆರ್ಗೋ ನಾವಿಕರು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಕೊಂಡುಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಘೋರವಾದ ಮೊರೆತವೊಂದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಕೂಡಲೆ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ದೀಪದ ಪಂಜುಗಳು ಅತ್ತಿತ್ತ ವೇಗವಾಗಿ ಚಲಿಸಲಾರಂಭವಾದುವು; ಮನುಷ್ಯರ ಕೂಗಿನ ಗದ್ದಲವೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮೊರೆತವು ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪದಿಂದ ಆದುದು. ಜೇಷ್ಠ ಮೊದಲಾದವರು ಉದ್ವಾಸವನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕನಕೋರ್ಣವಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಕಾಣದಿರಲು, ಸರ್ಪವು ರಭಸದಿಂದ ತನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಸಿರುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಗದ್ದಲದಿಂದ ಎಯಾದ್ದೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು: ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳು ಭಯದಿಂದ ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡರು. ಕೂಡಲೆ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರನ್ನು ಬಿನ್ನಟ್ಟುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದುವು. ಅನೇಕ ದೋಣಿಗಳು ಆರ್ಗೋನಾವೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದುವು.

೯೮. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಯಳು ಕಂಡು ಜೇಷ್ಠನನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಮೇರೆಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸಿದಳು:—“ಜೇಷ್ಠ! ಈಗ ಒದಗಿರುವ ಗಂಡವು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿನವಾದುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ ನರಕದ ಯಾತನೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ನಮಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅತ್ಯಂತ

ಕ್ರೂರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವನು. ಮಗಳ ವೈಧವ್ಯಕ್ಕೂ ಲಕ್ಷಿ ಸದೆ ಫ್ರಿಕ್ಸ್ ಸ್ನನ್ನು ವಧಿಸಿ. ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ಅವನ ಮಕ್ಕಳುಗಳನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರುವುದು. ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಸಿಗಳಾದ ಅನೇಕರು ಯೋಧರು ಇರುವುದರಿಂದ ನೀವು ನಲವತ್ತೆಂಟುಮಂದಿಗಳೂ ಶೌರ್ಯದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಗೆದ್ದುಬಿಡಬಹುದೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಅಗೋ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುವವನೇ ನನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಅಬ್ಬರ್ಟ್ಸ್‌ನು. ನಮ್ಮ ಈ ವಿಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲದ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯವೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುವೆನು.....” ಎಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೇಸನ್ನನು ಅವಳನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಶತ್ರುಗಳು ಬಹಳ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಆರ್ಗೋದೋಣಿಗೆ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಅಬ್ಬರ್ಟ್ಸ್‌ನು ಅವನ ಸಹೋದರಿಯು ರೌದ್ರಾವೇಶದಿಂದ ಛಿದ್ರಛಿದ್ರವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮೈಯ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟಳು. ಮತ್ತೆಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಎಯಿಾಟೀಸನು ಆ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಮೃತನ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರವಾಗುವವರೆಗೂ ಪ್ರತೀಕಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ಅವರು ಮೃತನ ದೇಹಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯಾಸಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತರಾದರು. ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಯಿಾಟೀಸನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಶತ್ರುಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರು.

೯೯. ಇತ್ತ ಬೇಸನ್ನನು ಮೊಡಿಯಳ ಕ್ರೂರವನ್ನು ಕಂಡು ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವಳು ಕನಕೋರ್ಣಾರ್ಬನಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಾಹಾಯ್ಯಮಾಡಿದ್ದುದನ್ನೂ ಅವಳನ್ನು ಗ್ರೀಸಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ್ದುದನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ನಿಷ್ಕರವಾಗಿ ದಂಡಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಮಾಯಗಾತಿಯಾದ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರಿಗೆ ಎನೋದಕರವಾದ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಆಗಾಗ ಸಂಭವಿಸಿದ ವಿಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಧರ್ಮಪರರಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಳು ಮೆಚ್ಚಿಸಲಾರದೆ ಹೋದಳು. ಅವಳ ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆರ್ಗೋನಾವಿಕರೂ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದವರೆಗೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

೧೦೦. ಆಗೋನಾವೆಯು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಕೂಲಮಾರುತಗಳು ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. ನಾವಿಕರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಆಗೋನಾವೆಯು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನದೀಮುಖಕ್ಕೆ ಬಂದುಸೇರಿತು. ಆ ನದಿಯು ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ದೋಣಿಯು ಮುಂಚಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರವಾಹವು ಕಿರಿದಾಗುತ್ತ ಬಂದುದರಿಂದ ನಾವಿಕರು ದೋಣಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೇ ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆರಾ ಕ್ಲಸ್ಟೆನೂ ಬಂದು ನಾವಿಕರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಅವರು ಬಳಿಕ ಇನ್ನೊಂದು ನದಿಯಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಣದಿದ್ದ ಆ ಸಮುದ್ರದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಾನೊಂದು ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

೧೦೧. ಆ ದ್ವೀಪವು ಸಾಗರಮೋಹಿನಿಯಿಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ದ್ದಿತು. ಅವರು ಮುಖದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯಾಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದರೇ ಹೊರತು, ಅವರ ಮಿಕ್ಕದೇಹಭಾಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಆಕಾರವಾಗಿದ್ದುವು. ಅವರು ಆ ದ್ವೀಪದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ನಾವಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಮಾಸುಷವಾದ ಗಾನದಿಂದ ಮೋಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಅವರ ಹಸಿವು ಜಾಯಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಸ್ತಂಭೀಭೂತರನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಸತ್ತು ಹೋದವರ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳು ಬೀಚಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ಆಫಿಯಸ್ಸನು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿರದಿದ್ದರೆ ಆಗೋ ನಾವಿಕರ ಗತಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಆಫಿಯಸ್ಸನು ತನ್ನ ಕೌಶಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಸಾಗರಮೋಹಿನಿಗಳ ಗಾನಕ್ಕಿಂತ ಮನೋಹರವಾದ ಗಾನಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ವೀಣೆಯನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತ ನಾವಿಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಅವರ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದನು.

೧೦೨. ಅನಂತರ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಿಸಿಲಿ ಎಂಬ ದ್ವೀಪದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅದರ ಪೂರ್ವತೀರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಎತ್ತರವಾದ ಒಂದು ಪರ್ವತಶಿಖರದಿಂದ ದಟ್ಟವಾದ ಕಪ್ಪನೆಯ ಹೊಗೆಯು ಎದ್ದು ಆ ಶಿಖರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು ; ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ " ಗುಡು, ಗುಡು " ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗ ನಾವಿಕರಲ್ಲಿ

ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಗುರುವಾದ ಖೈರನ್ನಿನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನೆನದುಕೊಂಡು ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ “ಎಟ್ನಾ” ಎಂಬ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯು ಅದೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಗ್ರೀಕರ ಪುರಾಣದ ಒಂದು ಕಥೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಆ ಜ್ವಾಲಾ ಮುಖಿಯು ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಫೆಸ್ಟಿಸ್ಸಿನ ಕುಲುಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತಂತೆ! ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಆ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯೊಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವದೇವನು ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದನಂತೆ!

೧೦೩. ಇಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ನಾವಿಕರು ಒಂದು ಜಲಸಂಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅದರ ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರ ರೂಪವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಬಂಡೆಯೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರಾವೃತ್ತಿ ಭಯಂಕರವಾದ ರಭಸವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಸುಳಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಬಂಡೆಗೆ ಸಿಲ್ಲಾ ಎಂದೂ, ಸುಳಿಗೆ ಖ್ಯಾರಿಬ್ಜಿಸ್ ಎಂದೂ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ದೋಣಿಗಳೇ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವೂರ್ದವಾಗಿದ್ದವು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬಂಡೆಯು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಿ ಯಾಗಿದ್ದಳಂತೆ. ಅವಳು ಸರ್ಪಿಯ ಅಸೂಯೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಳೆಂದು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

೧೦೪. ಸುಳಿಬಂಡೆಗಳ ಗಂಡವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಆಗೋನಾವೆಯು, ಸರ್ಪಿಯು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಲಿ ಸಿಂಹ ಕರಡಿಗಳೂ ತೋಳಸಿವರಿಗಳೂ ಇನ್ನೂ ಬಗೆಬಗೆಯ ಮೃಗಗಳೂ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಅರಚುತ್ತ ಒಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವು ಖಾಡಿಯುಗಳನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ತಮ್ಮ ಕೂಗುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆ ನಾವಿಕರೊಡನೆ ಸರ್ಪಿಯ ಅರ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಬಂದುವು. ಸರ್ಪಿಯು ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದು ಖಾಡಿಯುಗಳನ್ನೂ ಅವಳ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನೂ ಆದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದುವೆಂದು ಖಾಡಿಯುಳು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅಬ್ಬರ್ದಸನ್ನೂ ಖಾಡಿಯುಳು ಕೊಂದುಹಾಕಿದ್ದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸರ್ಪಿಯು ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನೆತ್ತಲು ಇಚ್ಛಿಸದೆ ಸತ್ಕಾರಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ನಿರತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯವು ಖಾಡಿಯುಳಿಗೆ ತಿಳಿಯ

ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವಳು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿ ಸ್ಥಾನದ ಬಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ತಟ್ಟನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೂದಿಯನ್ನು ಬಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ತಾನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದಳು. ಪ್ರತೀಕಾರೇಚ್ಛುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಸರ್ಸಿಯು ಅವರ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಕನಿಕರದಿಂದ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಅವುಗಳಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ಕೋಪವು ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತವಾದರೂ, ಜೇಸನ್ನನೂ ಮಿಡಿಯಳೂ ದಂಪತಿಗಳಾದಾಗ ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯವು ಚಿರಕಾಲ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಸಿಯು ನಾವಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು “ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಯುವುದು ; ಪೀಲಿಯಾಸನು ಈಗ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ರೂರಿಯಾಗಿರುವನು ; ಅವನು ಈಚೆಗೆ ಏಸನ್ನಿನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೀಳಿಸಿಟ್ಟಿರುವನು. ಆದರೆ ನನ್ನಿಂದ ಅನೇಕ ಮಣಿಮಂತ್ರಾಪದಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಮಿಡಿಯಳು ಏಸನ್ನಿನ ಅಂಧತ್ವವನ್ನೂ ವಾರ್ಧಕ್ಯವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು.

೧೦೫. ಆಗೋರ್ನಾವಿಕರ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಸಮಾಧಾನವಾದ ಕೊಂಡು ಕೆಲವು ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ಐಯಾಲಕ್ಸಿಸಿನ ಬಳಿಯ ಸಮುದ್ರತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಇದಿರುಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಬಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೀಲಿಯಾಸಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅಸವಾದಬಂದೀತೆಂದು ಎದರಿ ಬಹಳ ಬೂತಾಟಿಕೆಯಿಂದ ಜೇಸನ್ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಆದರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಮಿಡಿಯಳಿಗೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಘೋರವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಜೇಸನ್ನಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ ಪೀಲಿಯಾಸಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದಳು. ಏಸನ್, ಜೇಸನ್ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹೆರಾಕ್ಲಿಸ್ ಆರ್ಘಿಯಸ್ ಮುಂತಾದ ಆಗೋರ್ನಾವಿಕರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರವರ ಊರುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಮಿಡಿಯಳು ಉಪಾಯದಿಂದ ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಾಯ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಏಸನ್ನನ್ನು ಮೂಲಕಿಗಳಿದ್ದ ಒಂದು ಕದಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ ಅವನ ಅಂಧತೆಯನ್ನೂ ವಾರ್ಧಕ್ಯ

ವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದಳು. ಪೀಲಿಯಾಸಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ವಾರ್ಧಕ್ಯವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮಿಡಿಯಳು ಪೀಲಿಯಾಸನ್ನು ಕೊಂದು ಅವನ ದೇಹವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದಳು. ಅವರು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅವಳು ಪೀಲಿಯಾಸಿಗೆ ಪ್ರಾಣಬರುವಂತೆ ಮಾಡದೆಹೋದುದರಿಂದ ಏಸನ್ನ ನೇ ಐಯಾಲತ್ಸಾಸ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪುನಃ ದೊರೆಯಾದನು.

೧೦೬. ಜೇಸನ್ನ ನು ಬಹುಕಾಲದವರೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಿತೃಶ್ರೂಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಅನೇಕ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸೆರವೇರಿಸುತ್ತ ಎಲ್ಲರ ಗೌರವಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೂ ಕ್ರೂರಳಾದ ಮಿಡಿಯಳಿಗೂ ಸೆರೆಯೋಗದೆ, ಮಿಡಿಯಳು ಐಯಾಲತ್ಸಾಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಥೆನ್ಸ್ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಅವಳ ಸಮಾಚಾರವೇ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಅವಳನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ರೆಕ್ಕೆಯಸರ್ಪಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಥವನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು “ ನಾನು ಕಂಡೆನು ! ಅವನೂ ಕಂಡನು ! ” ಎಂದು ಐಯಾಲತ್ಸಾಸಿನ ಕೆಲವರು ಮುದುಕರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಮಿಡಿಯಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳೆಂಬುದು ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ಕ್ರೂರೆಯಾದ ಮಾಯಗಾತಿಯು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಐಯಾಲತ್ಸಾಸಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಿಸಿದರೇ ಏನಾ ಯಾರೂ ವ್ಯಸನಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಯವನಪುರಾಣಕಥಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ನೊದಲನೆಯ ಗ್ರಂಥವು

ಸಂಪೂರ್ಣವು.

